ČD PRO VÁS

REKLAMNÍ MAGAZÍN NÁRODNÍHO DOPRAVCE
2019 / ROČNÍK 11 / ZDARMA

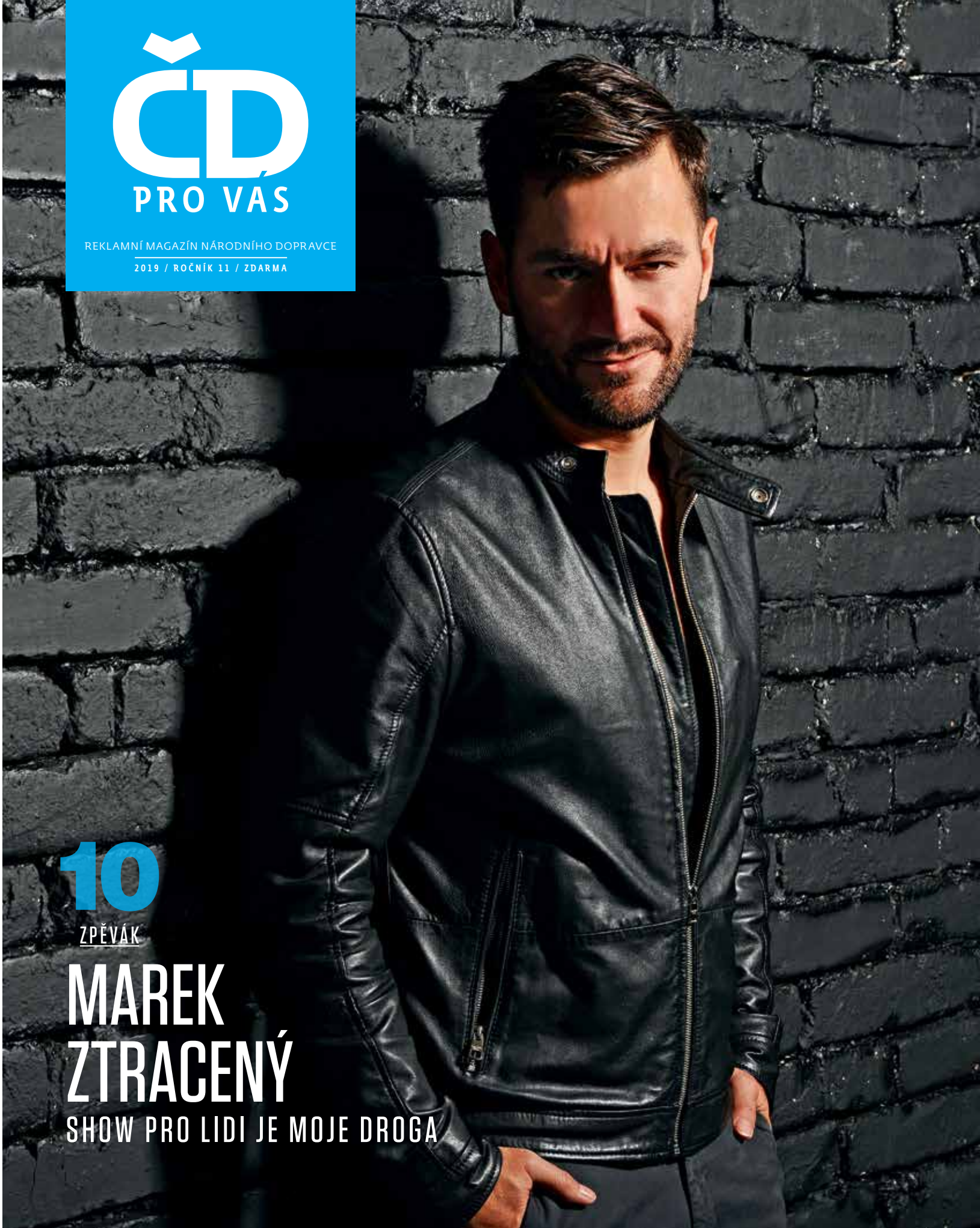

10

ZPĚVÁK

MAREK ZTRACENÝ

SHOW PRO LIDI JE MOJE DROGA

Koupit si jízdenky online je tak lehké

Navíc získáte vagón výhod:

- jízdenky zdarma ve věrnostním programu ČD Body
- místenky zdarma
- vrácení jízdného 15 min před odjezdem
- nejlevnější dostupné jízdenky
- jízdenka v mobilu i přes SMS

Nakupujte jízdenky na **www.cd.cz/eshop**
nebo přes apku **Můj vlak**. NYNÍ NA Google Play Stáhnout v App Store

Pojeďte s námi.
www.cd.cz

České dráhy
Národní dopravce

PŘEDPLATNÉ
30 Kč
za číslo

ČD pro vás
reklamní magazín
Českých drah

www.cdprovas.cz
cdprovas@cd.cz

TIŠTĚNÝ NÁKLAD
145 000 ks

VYDAVATEL
České dráhy, a.s.

DATUM A MÍSTO VYDÁNÍ
2. října 2019, Praha

REDAKCE
ČD pro vás
Generální ředitelství ČD
nábřeží L. Svobody 1222
110 15 Praha 1

ISSN
1210-9142

ŠÉFREDAKTOR
Václav Rubeš

REDAKČNÍ RADA
Lenka Voplatková
Jiří Ješeta
Petr Vondráček
Zuzana Čechová
Václav Rubeš
Petra Kubíčková
Johana Kvítková

GRAFIKA / DTP / PRODUKCE
SEVENART s.r.o.

INZERCE A PŘEDPLATNÉ
info@cdprovas.cz

TISK
Walstead Moraviapress s.r.o.

PRO AUTORY A SOUTĚŽÍCÍ:
Informace o poskytování a zpracování osobních údajů a jejich ochraně podle platné legislativy GDPR najdete na www.cdprovas.cz.

Editorial

Vážení čtenáři, milí spolucestující,

jsou mraky ztracených, ale jen jeden Ztracený. Původně byl také jen ztracený, ale přijal to jako životní filozofii a stal se Ztraceným. Ztrácíte se v tom? Snad napoví rozhovor s Markem Ztraceným v tomto čísle.

Lingvisticky „vtipný" úvod máme za sebou, takže teď už jen vážně. Každý jsme občas ztracený, a proto něco hledáme. Většinou věci nezbytně nutné teď a tady – brýle, klíče, veřejnou toaletu, pak hodně rychle drobné na veřejnou toaletu a tak dále. Někdy to ale není tak jednoduše pudové, a abychom se našli, musíme se ptát. A víte, koho se nejčastěji ptáme? Internetu. Googlu věříme víc než vlastnímu druhu! Zvláštní fenomén, ale budiž. Když už to tak je, podívali jsme se, na co se lidé nejvíce ptají ve spojení se železnicí. Výsledek našeho pátrání vám přinášíme v železničním tématu tohoto čísla a zjištění jsou to vskutku zajímavá!

Občas ale přijdou chvíle hledání něčeho, s čím nepomůže ani vševědoucí světová síť. Odpovědi na otázky, kam má každý z nás v životě směřovat nebo jaký je náš cíl a role, na internetu nenajdeme. Myslím si, že je to dobře, protože tohle musíme zjistit jen v sobě a ve svém okolí. A to je věc, která nás dělá takové, jací jsme. Přemýšlivé s vlastním názorem. Nepolapitelné sítí. Zatím.

Pohodlné cesty, šťastné návraty a zdravý selský rozum přeje

Václav Rubeš
šéfredaktor

Obsah

PŘÍŠTÍ ČÍSLO VYJDE 31. 10. 2019

6
ROZHOVOR
Marek Ztracený

13
CESTOVÁNÍ PO ČR
Berounsko

26
ZÁHADY NA DOSAH RUKY
Posel smrti, nebo mapa k pokladu?

30
ČD PRŮVODCE
Spánek? Raději ve vlaku než za volantem!

38
CESTOPIS
Bali

46
ŽELEZNICE
Big data

Další přírůstky ve flotile ČD

Flotilu moderních lokomotiv Českých drah pro dálkovou mezinárodní dopravu posílí dvě elektrické lokomotivy Taurus. Tyto dva stroje odkoupil národní dopravce od rakouské společnosti Swietelsky Baugesellschaft za celkem 5,6 milionu eur.

Lokomotivy Taurus jsou moderní stroje konstruované pro využití v osobní i nákladní dopravě s rychlostí až 230 km/h. Jezdí v Rakousku, Německu, Itálii, ve Švýcarsku, Slovinsku, v Polsku, v Maďarsku, na Slovensku i v České republice. Výhodou nákupu dvou nových přírůstků je tedy jejich rychlé uvedení do provozu po převzetí. Stroje jsou totiž schválené a čeští i zahraniční strojvedoucí je dobře znají. Lokomotivy budou nasazeny především na dopravu mezistátních vlaků EuroCity na lince Ex 4 Varšava – Bohumín – Břeclav – Vídeň v úseku Bohumín – Vídeň, a doplní tak dvacítku moderních lokomotiv řady 380, které České dráhy využívají pro mezistátní dopravu do Rakouska a Maďarska. České dráhy v současnosti provozují tři desítky moderních lokomotiv pro mezistátní expresní dopravu – 20 lokomotiv řady 380 od společnosti Škoda a 10 pronajatých lokomotiv řady 193 Vectron od firmy Siemens. Aktuálně se připravují výběrová řízení na dodavatele dalších až 65 moderních lokomotiv pro osobní dopravu, přitom část z těchto strojů bude schopna jezdit rychlostí až 230 km/h.

E-SHOP ČD

ODMĚNA ZA NÁKUP

15% SLEVA

Po zakoupení jízdenky v e-shopu ČD během října získáte slevu 15 % na celý sortiment na Markmed.cz. Internetový obchod Markmed.cz je místem pro aktivní lidi, zdravý životní styl a pro profesionály ve zdravotnictví, rehabilitaci a fyzioterapii. Nabídka produktů obsahuje také kvalitní sportovní i proteinovou výživu pro podporu růstu svalové hmoty nebo redukce hmotnosti a celou škálu doplňků stravy od české firmy NUTRISTAR. Sleva 15 % platí při nákupu nad 150 Kč a můžete ji čerpat až do 31. 12. 2019.
Více na www.markmed.cz.

ČD MINIBAR

ČAS DÁT SI NĚCO NA ZUB

Zkuste novinky v nabídce drobného občerstvení na palubách vybraných vlaků na trasách z Prahy do Ostravy, Českých Budějovic, Plzně, Chebu a Hradce Králové. Teplé i studené nápoje, slané i sladké pečivo, bagety, drobné snacky a ovocné a zeleninové saláty byly doplněny o další pochoutky. Sortiment alkoholických nápojů se rozšířil o jemně perlivé víno Frizzante od oblíbené značky Víno Hruška, a to hned ve dvou variantách: Muškát moravský a Zweigeltrebe rosé (0,2 l) za 54 Kč. Vyzkoušet můžete také novou lahodnou kávu Manuel za 18 Kč. A co něco na zub? Nováčky v nabídce jsou sušenky Oreo a BeBe Dobré ráno za 15 Kč nebo slané krekry TUC Original za 24 Kč.
Informace o ČD Minibar najdete na www.cd.cz v sekci Další služby.

Den za obnovu lesa

Pomozte společně s týmem ČD sázet nový les na unikátní celorepublikové akci Lesů ČR. Den za obnovu lesa proběhne 19. října 2019 v celkem 14 lokalitách ve všech 14 krajích České republiky. Přidejte se k týmu ČD a vyrazte do Rokytnice v Orlických horách. Je to pro vás daleko? Vybrat si můžete z dalších třinácti míst po celé zemi. Už tím, že vysadíte v jeden den byť jedinou sazenici, dáte najevo svůj zájem o obnovu lesa i krajiny v naší zemi a stanete se spolutvůrcem lesa pro 22. století. Každý bude mít možnost přiložit ruku k dílu i jiným způsobem – úklidem, stavěním oplocenky i třeba měřením stromů.
Na Den za obnovu lesa můžete vyrazit i s vašimi dětmi, pro které budou připravené zajímavé hry a soutěže.
Více informací najdete na www.sazimelesynovegenerace.cz.

Pomáhej s ČD

ČéDés

Se stipendiem bez starostí

Do stipendijního programu ČéDés, který je určen pro studenty železničních oborů na specializovaných středních školách, se v září zapojili další zájemci. České dráhy je budou podporovat během studia několika benefity a následně s nimi počítají na pozice strojvedoucí v přípravě anebo vlakvedoucí osobních vlaků. Program ČéDés funguje už jedenáctým rokem. Stipendium studentům běží vždy od 1. září do 30. června po dobu 4 let. V tomto období jim je vyplácen příspěvek na studium ve výši 1 500 Kč a měsíční příspěvek na ČD Kredit ve výši 500 Kč. Výběrová řízení do programu probíhají po celý rok. Máte zájem o stipendium? **Více o programu ČéDés najdete na www.cd.cz/kariera.**

CYKLOHRÁČEK

Nový vůz pro hravé cestovatele

Výletní vlak Cyklohráček od léta nabízí nový hrací vůz. Vlak, který už šest let pravidelně jezdí mezi Prahou a Slaným, je ideálním dopravním prostředkem také pro cyklisty. Nový vůz modré barvy nahradil původní motorový vůz přezdívaný Esmeralda a je kompletně vybaven hracími i vzdělávacími prvky pro malé i větší děti. Nabízí molitanové balonkoviště, tabuli na kreslení křídou anebo sedací soupravy, kde si mohou výletníci kreslit. Od září navíc mohou za obrázek získat odměnu podle vlastního výběru. Kdo si nebude chtít hrát v baloncích či kreslit, může si prohlížet leporela nebo číst knížky. Cyklohráček je v provozu až do konce října dvakrát denně každou sobotu, neděli i ve svátek. Na koleje se pak vrátí na jaře.

POHODLNÉ OBCHODY NA TRASE

Nový PONT v centru Prahy

pont to go

Prodejny PONT Market jsou na nádražích s námi už téměř 25 let. V říjnu letošního roku znovu otevře po kompletní rekonstrukci prodejna PONT na Masarykově nádraží. Nově však pod značkou PONT to go. Tato pražská prodejna naplno ukáže nový design obchodů a představí všechny produktové inovace. Nezapomeňte se v nové prodejně zastavit. Další rekonstrukce Pohodlných Obchodů Na Trase budou brzy následovat!

WWW.PONTY.CZ

VLAKEM NA VÝLET

www.cd.cz/vlakemnavylet

A máme tu podzim. Na výlety do přírody láká pestrou škálou barev. Hlavní turistická sezona je sice ta tam, ale pokud vám nevadí teplý svetr nebo bunda navíc, není nutné sedět doma u kamen. Tipy, kam se vypravit za zážitky, najdete v aplikaci Vlakem na výlet nebo na stejnojmenném webu.

NA NÁKUPY

5. a 19. října 2019

FOTO: LIBČICKÝ OBČANSKÝ SPOLEK LOS

Farmářské trhy v Libčicích nad Vltavou

O sobotách 5. a 19. října se v Libčicích nad Vltavou konají oblíbené farmářské trhy. Pojeďte si užít dopoledne s dobrou kávou, vínem, občerstvením a spoustou dalších dobrot. Na trzích nakoupíte zeleninu z Travčic, produkty kralupského rodinného pekařství U Hrdinů, výtečnou kávu od libčického baristy Jendy Makovce, palačinky z Roztok, prémiové mandle ze Španělska, medy z včelí farmy Cihlářovi, slovenské klobásy a sýry, mnohokrát oceněné víno z Ratíškovic nebo třeba pivní speciály z pivotéky Beer Knír. Bonusem je prostředí, ve kterém se trhy konají – před zrekonstruovanými továrními budovami Kotelny a Uhelného mlýnu. Ty jsou ukázkami zdařilého oživení brownfieldu, díky němuž původně zcela opuštěné a chátrající stavby získaly nový půvab a život.

Nejbližší železniční stanice: Libčice nad Vltavou

ZA FILMEM

24. až 29. října 2019

FOTO: OLIVER STAŠA/MFDF JI.HLAVA

Na festival Ji.hlava vezměte i děti

V srdci Vysočiny se od 24. do 29. října uskuteční další ročník Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů Ji.hlava. Těšit se můžete na více než tři stovky filmů z celého světa. Letošní Ji.hlava bude klást důraz na ekologii. Na festivalu tak například nenajdete žádné jednorázové plasty. Pestrý program je připraven i pro děti. Souběžná Ji.hlava dětem nabídne zábavu pro návštěvníky od nula do čtrnácti let. Pro ty nejmenší bude k dispozici hrací koutek s hlídáním, pro ty větší jsou připraveny například animační dílny s výtvarnicemi Mařenkou Urbánkovou a Terezou Novou. Chybět nebudou dokumenty pro děti a pásma večerníčků, třeba vysočinský Vydrýsek nebo Putování ježka Aladina. Vstup na dětský program je zdarma. Bližší informace o programu festivalu najdete na www.ji-hlava.cz.

Nejbližší železniční stanice: Jihlava

PRO LABUŽNÍKY

Tip Lukáše Hejlíka

Každý den

ZDROJ FOTOGRAFIÍ: LUKÁŠ HEJLÍK

Zažijte Asii ve třech nadupaných patrech!

Velký členitý prostor mísí tři nadupaná patra, je tu kuchyně, do které více než vidíte, chaos asijského tržiště, a především šéfkuchař Jiří Štift, na asijskou kuchyni u nás jeden z těch nejpovolanějších. Navíc má pod rukama tým kuchařů z Číny, Srí Lanky, Vietnamu, Indie i Japonska. Kam vás to lákáme? Do Sia restaurantu v ulici V Celnici 1034/6 nedaleko pražského Masarykova nádraží. V horní části restaurace jede vše kolem pekingské kachny, vidíte je ostatně viset ve vitrínách před i po (pečení) už od vchodu. Prostřední patro patří knedlíčkům dim sum a sekci jídel z pánví wok. V nejnižším patře s tlumeným světlem frčí robata gril, na kterém se přímo před vámi připravuje maso a mořské plody, a vy musíte ochutnat tuňáka nebo ústřice. A pokud si nevíte rady, zkuste polední menu, určitě si vyberete.

Nejbližší železniční stanice: Praha Masarykovo nádraží

G L H M

FOTO: TOMÁŠ KUBELKA

NA DOSTIHY

13. října 2019

Na Velkou pardubickou přijeďte vlakem!

Druhou říjnovou neděli se koná už 129. Velká pardubická – nejstarší a nejtěžší dostih kontinentální Evropy. Poprvé se běžel v roce 1874. Když se u nás začala hrát fotbalová liga, měla Velká pardubická za sebou na padesát ročníků! Ta letošní bude vrcholem víkendového festivalu. Už v sobotu 12. října se uskuteční první překážkové dostihy. V neděli 13. října bude dostihový den slavnostně zahájen v 11 hodin a o půl hodiny později se poběží první z osmi dostihů. Na trať 6 900 metrů dlouhého legendárního dostihu s jednatřiceti překážkami se koně a jezdci vydají v 16:40 hodin. Startovní listina Velké pardubické bude známá v pátek 4. října, kdy dojde k vylosování startovních čísel jednotlivých účastníků. Mezi nimi by neměl chybět žokej Jan Faltejsek, který se letos pokusí o šestý triumf v kariéře. Přenos z Pardubic můžete sledovat v televizi, ale pravou dostihovou atmosféru zažijete jen na závodišti. A tak nasedněte do vlaku a přijeďte na Velkou pardubickou. Zastávka se nachází jen pár kroků od bran dostihového závodiště. Využít můžete i zvláštní vlak, který pojede z Prahy a po skončení dostihů vás odveze také zpět (aktuální informace o zvláštním vlaku najdete na www.cd.cz/vlakemnavylet). Vstupenky koupíte on-line na www.zavodistepardubice.cz.

Nejbližší železniční zastávka: Pardubice závodiště

ZA HVĚZDAMI

6. listopadu 2019

FOTO: FIRE ON ICE, SPR MEDIA

Do Ostravy na mimořádnou show Fire on Ice

Osm olympijských medailistů, devět mistrů světa, jedenáct evropských šampionů a řada domácích hvězd. To je mimořádná krasobruslařská show Fire on Ice, kterou přivítá Ostravar Aréna ve středu 6. listopadu v Ostravě. Program jedinečné show bude věnován legendárnímu československému krasobruslaři, olympijskému medailistovi a dvojnásobnému mistru Evropy Jozefu Sabovčíkovi, který si takto naplánoval originální rozlučku s kariérou. K hvězdným hostům akce bude patřit český krasobruslař, mistr Evropy z roku 2008 Tomáš Verner. Účast přislíbily i další krasobruslařské ikony včetně olympijských vítězů Alexeje Jagudina a Adeliny Sotnikovové. Vstupenky na show koupíte na www.ticketportal.cz. S In Kartou získáte 10% slevu (uplatněte v první fázi nákupního košíku).

Nejbližší železniční stanice: Ostrava-Svinov

NA VÍNO

9. a 10. listopadu 2019

FOTO: PARTNERSTVÍ, O. P. S.

Festival otevřených sklepů v Modrých Horách

Nenechte si ujít příležitost ochutnat o víkendu 9. a 10. listopadu ve Velkých Pavlovicích, Bořeticích, Vrbici, Kobylí a Němčičkách vína 34 vinařů z Modrých Hor. Vyhlášená je především Frankovka purpurové barvy a skořicovo-višňového aroma nebo lehčí, jemně kořenitý Modrý Portugal. V ceně dvoudenní vstupenky získáte degustaci všech festivalových vzorků, vstup do všech sklepů, tištěného průvodce s podrobnými medailonky vinařů, degustační skleničku, stylovou látkovou tašku, možnost využití festivalové autobusové dopravy mezi obcemi po celou dobu festivalu a vstup na vybrané akce doprovodného programu zdarma. Po předložení jízdenky ČD získáte slevu 20% z ceny vstupenky zakoupené na místě. Tyto vstupenky je třeba si předem rezervovat na petra.weberova@nap.cz.

Nejbližší železniční stanice: Velké Pavlovice

Tipy pro malé i velké cestovatele

ROZ
HOVOR

TEXT: EVA FRAŇKOVÁ
FOTO: ARCHIV MARKA ZTRACENÉHO

MAREK ZTRACENÝ

BYL JSEM TROCHU ZTRACENÝ, dnes už vím, co chci

Na náš rozhovor dorazil Marek už o den dříve, ve všem tom spěchu si totiž spletl datum. V bistru v Holešovicích si dal pořádnou porci vepřových žebírek, i přesto, že bylo ráno. Když jsem fotku této snídaně viděla na jeho sociální síti, hrklo ve mně: „Co když už zítra na schůzku nepřijde?“ Přišel. S dobrou náladou a úsměvem, sympaťák na první pohled... Objednal si kávu a lívance a naše hodina příjemného povídání utekla rychle. Ačkoli je Marek hvězda, která vyprodává lístky na koncert v největší hale u nás, je pořád tím pohodářem ze Šumavy, který si umí udělat legraci i sám ze sebe.

Takovou vydatnou snídani si dopřáváte každé ráno?
Vůbec. Já se vlastně snažím jíst zdravě a mám docela velkou vůli, ale včera mi to nějak nevyšlo, tak jsem spolknul žebírko. Někdy je potřeba trochu zhřešit, aby člověk cítil, že žije.

Prý jste hodně zhubnul, když jste přestal kouřit, je to tak?
To je pravda. Nekouřím už 7 let. Přestal jsem s narozením syna, protože mi přišlo nefér kouřit mu pod nos. Na nějaký čas jsem zkoušel vysadit i maso a kafe, ale jen proto, abych zjistil, co to s tělem udělá. Ale třeba alkohol piju méně. Už zkrátka nejsem ten starý dobrý Ztracený.

Dá se říct, že jste teď napravený divoký rocker?
Nemyslím si, že bych jím někdy byl. Samozřejmě jsem měl v mládí pár skandálů, ale kdo ne? Většinu času mimo koncerty trávím s rodinou a to mi vyhovuje. Je jasné, že v pětatřiceti se nebudu opíjet tak jako ve dvaceti.

Kolik vám tenkrát bylo, když se dostavil první úspěch?
Asi 22. Byl jsem obyčejný kluk ze Železné Rudy, co přijel do Prahy v lyžařské bundě, a najednou se ten dětský sen stával skutečností. Jen to bylo trochu jiné, než jsem čekal. Byl o mě sice zájem, měl jsem úspěch, dostával ceny a všeho jsem měl dostatek. Jenže jsem se cítil nějak ohrožený.

Čím?
Vždycky jsem byl tak trochu problémový, protože jsem nahlas říkal, co si myslím, a neměl rád autority, ale zároveň měl strašně rád lidi a život. Prostě jsem byl trochu ztracený. Všechno se ale děje z nějakého důvodu. Ty nekonečné večírky mi vlastně daly hodně kontaktů a pak se mi sem tam pootevřely dveře.

Takže jste už dospěl?
Snad jo. Sám sebe poslední dobou překvapuju. Už mám zkrátka jiné priority, ale ničeho nelituju. Každé období má to svoje.

Po úspěchu hitu Ztrácím následoval i váš krátkodobý propad. Jak jste se s tím tehdy vyrovnal?
Všechno se tenkrát seběhlo moc rychle. Když jste vychovaný v horské vesničce na Šumavě, tak svět vidíte trochu jinak, než když pocházíte třeba z Prahy. Řešíte jinak situace a problémy. Tenkrát jsem měl dost romantický pohled na svět a trochu mě bolela ta

MĚL JSEM ŠTĚSTÍ, ŽE MĚ RODIČE ODMALA VE VŠEM STOPROCENTNĚ PODPOROVALI.

realita. Taky jsem si uvědomil, že si chci dělat věci po svém a rozhodovat o tom, co a kde budu zpívat. Zároveň mi tohle období hodně dalo. Například takový Martin Červinka, který mě objevil coby skaut, mi zůstane v srdci napořád, a až zpětně si uvědomuju, kolik mě toho naučil. Teď už na vše vzpomínám s úsměvem a rád.

Svět showbyznysu asi není pro každého, že?
Showbyznys je pouze slovo. Jaké si to člověk udělá, takové to má. Někdy si kolegové stěžují, že je vyfotili paparazzi třeba během popíjení na karlovarském festivalu s nějakým, řekněme cizím protějškem. Vždycky jim říkám: „Hele, ale ty přece víš, že na karlovarském festivalu jsou všichni novináři z republiky, tak co si teď stěžuješ?" Jsem přesvědčený, že ti lidé po tom touží a cítí se pak důležití. Když tam jedu já, hezky se obleču, vezmu za ruku svoji přítelkyni a počítám s tím, že nás někdo bude fotit. Co je na tom divného? Já žiju na Šumavě, kam mi žádný novinář před barák jezdit nebude, no a když chci, aby se lidé něco dozvěděli, udělám rozhovor nebo to napíšu na sociální sítě. Jak se říká, hlavně se z té slávy nebo ze sebe nepodělat.

Přesto je vám příjemné, když vás fanoušci třeba zastavují na ulici a chtějí se s vámi fotit?
Mám rád lidi a vždy mě to potěší, když mě někdo zastaví a chce fotku nebo třeba řekne, že slyšel moji písničku a že se v ní našel. Dělám muziku přece pro lidi, tak proč bych se lidí stranil? Jasně, jsou situace, kdy vám není dobře, chvátáte, jste nevyspalí nebo jste se synem, kterého se od toho snažíte chránit, ale dramata to nejsou.

Nechtěl jste se nikdy přestěhovat do hlavního města, a být tak blíž dění?
Nám Šumava vyhovuje. Vyrostl jsem tam a je to podle mě nejkrásnější místo v Česku. Všichni mě tam znali ještě předtím, než jsem se stal tím Markem Ztraceným, říkají mi Bača. Zároveň jsem přesvědčen, že je lepší, když syn bude vyrůstat v přírodě, jezdit na lyžích, hrát hokej a běhat po lese, a ne ve městě. Je to náš domov. I když to dojíždění 200 kilometrů mě jednou asi zabije.

Neuvažujete nad tím mít osobního řidiče?
Popravdě tenhle rok jsem s tím začal. Nejdřív mi to přišlo trochu nabubřelé a bál jsem se o tom kdekoli mluvit, ale ono to už nešlo jinak. Někdy jezdím i 500 až 600 kilometrů denně, pak skáču po pódiu, pak autogramiáda, pak do studia a zpívat a do toho řídit? To už nebylo možné, a hlavně ani bezpečné. Zjistil jsem, že když mám řidiče, můžu si během cest vyřídit e-maily a hromadu věcí, skládat texty a telefonovat. Mám ho ale jen na dva tři dny v týdnu.

Říkal jste, že sem do podniku chodíte na jídlo i několikrát za den. Předpokládám, že nedojíždíte kvůli dobré snídani až ze Šumavy.
To ne, v Praze mám svůj byt, kde trávím i několik dnů v týdnu. Když jsem v Praze ale pár dnů za sebou, strašně se mi už stýská po Šumavě, a naopak. Někdy jsem více dnů mimo civilizaci a zase toužím po Praze.

Jsem v tomhle trochu jako ženská – co nemám, to chci. Mít dva domovy má ale spoustu výhod.

Například?
Myslím, že je to odloučení zdravé pro vztah. S přítelkyní jsme spolu už deset let. A občas slýchávám od známých a kamarádů, že vztahy po tak dlouhé době jaksi vyčpí. Také často mluví o stereotypu. My to tak vůbec nemáme, což je dáno asi i tím, že se několik dní nevidíme. Pak se na sebe těšíme, jsme si vzácní a díky mé práci nám rozhodně nehrozí stereotyp.

V únoru vás čeká dosud největší koncert kariéry v O_2 areně. Vznikl ten nápad už před dvěma lety během koncertu ve Foru Karlín?
Dost to té myšlence pomohlo. Ale pravda je, že ten sen jsem měl už jako puberťák. Když mi bylo asi šestnáct a studoval jsem na konzervatoři, viděl jsem dokument o stavbě té haly, tenkrát ještě Sazka areny, a zasnil jsem se, jak by bylo super jednou tam mít koncert a arenu vyprodat. A po koncertu ve Foru jsem si řekl: Teď, nebo nikdy.

Věříte tedy síle myšlenky? Že když si něco skutečně přejete, že se to splní?
Stoprocentně, funguje to tak. Když si něco moc přejete a věříte tomu, stane se to. Za mým úspěchem ale kromě toho stojí i podpora mých rodičů. Vždycky mi dávali pocit, že zvládnu cokoli na světě. S tím se hrozně hezky žije i pracuje a pak vás málokdy něco rozhodí.

Zvolil jste si pro koncert magické datum 22. 2. 2020 schválně?
Chtěl jsem původně vystoupit v den svých 35. narozenin, které slavím 26. února. Jenže to datum nevycházelo na sobotu. A protože nepůjde jen o pražský, ale celorepublikový koncert, tak je pro všechny lidi fajn mít druhý den volno. Proto sobota 22. 2.

Můžu vás přirovnat k českému Edu Sheeranovi, který se postaví k mikrofonu, brnká na kytaru a přitom vyprodává koncerty?
Tak to ani náhodou! Když jsem na pódiu, úplně se změním a dělám šílené věci! Je to bláznivá a zábavná show, lítám s kytarou, skáču po pianu, srším energií, samozřejmě máme i nějaké efekty. Ale hlavně je naše show postavená na písničkách, kvůli kterým na nás lidé (myslím) chodí. Je zajímavé, když vám třeba není dobře a máte jít na pódium. Deset sekund, než tam vyběhnete, se vám navalí adrenalin do krve a najednou jste někdo jiný, úplně zdravý. Je to taková droga.

Budete mít v O_2 areně i známé hosty?
Budu, ale jména nechci prozrazovat. Víte, když jsem měl koncert v Karlíně, přišel Karel Gott a bylo to takové překvapení, že lidé dojetím brečeli. Paradoxně jsem o jeho návštěvě nevěděl ani já sám. Bylo to hrozně hezké.

Většina lístků už je prý prodaná, což je velký úspěch. Budete chtít jednou zkusit prorazit i v zahraničí?
Nemám podobné ambice. Sotva zvládám cestování po koncertech tady a na Slovensku, natož ještě lítat po světě! Jsem Čech a mám to tady rád. Nikdy jsem nad tím ani nepřemýšlel.

MŮJ SYN SI MĚ SEM PŘIŠEL SROVNAT DO LATĚ. BEZ NĚJ BYCH TU UŽ ASI NEBYL.

Procestoval jste dost zemí. Souhlasíte s tvrzením, že je všude dobře, ale doma nejlépe?
Určitě, a není to fráze. Viděl jsem už velkou část světa, ale zjistil jsem, že mi je nejlépe tady. Často poznávám v zahraničí překrásná místa, věci a lidi, ale moje místo je tady u nás. Nechci zlehčovat žádné problémy ani působit přehnaně optimisticky, ale myslím, že máme velké štěstí tady v České republice.

I proto nezpíváte v angličtině?
Já hlavně nejsem přehnaně dobrý angličtinář. Chci zpívat jen česky. Když se nad tím zamyslíte, tak vlastně nikdo z českých umělců v zahraničí pořádně neuspěl. A to nechci nikoho shazovat.

Písně si také sám píšete. Kromě toho skládáte hudbu i pro své kolegy z branže. Jaké to je napsat někomu text na míru?
Narodil jsem se jako empatický člověk. Rád si představuji svět nebo život očima někoho jiného. Skládání pro někoho beru jako hru. Rád to přirovnávám k tomu, že děti si rády hrají na hasiče nebo vojáky a já si hraju na Karla Gotta nebo na Lucku Bílou. Interpreti, pro které píšu, mi musí být něčím blízcí nebo mít zajímavý příběh.

Jaký například?
Třeba Lucka Bílá mi psala po nocích hromadu zpráv, jak se cítí a na co myslí. Já ráno vstal a prostě to zhudebnil. U Karla nebo u Hanky Zagorové to bylo zase o mém názoru na ně. Se skládáním na zakázku už jsem ale trochu zbrzdil, nechtěl jsem z toho dělat továrnu nebo byznys.

Píšete schválně líbivé písničky? Aby už dopředu byly hitem?
Určitě. Písničky dělám pro lidi, aby je rádi poslouchali. Nejsem typ zpěváka, který si tvoří hlavně pro sebe a kterého nezajímá, co si myslí ostatní. Vždycky když vymýšlím refrén, přemýšlím, jestli si ho lidi budou zpívat, dělám to kvůli kontaktu s publikem. Hitem se stane, když se s ním lidi ztotožní, najdou se v něm. Rád zpívám o tom, co lidi běžně zažívají, stejně jako to zažívám já. Nehledám ve skládání složitosti.

Prý jednou váš fanoušek požádal svou přítelkyni o ruku, zrovna když jste na koncertě hráli To se mi líbí.
Ano, to za námi přišel jeden sympaťák do zákulisí s tím, že to má v hlavě srovnané a že má tu holku fakt rád a chce ji požádat tak, aby ji to dojalo a nikdy na to nezapomněla. Tak jsem mu řekl, ať si stoupne doprostřed publika, kde byl pás s kabely. Domluvili jsme se, že za ním přijdu. Jenže na tom festivalu bylo asi 10 tisíc lidí, já mezi ně skočil a nemohl jsem toho kluka najít, protože ještě dost blbě vidím. Tak jsem chodil v davu asi deset minut a zpíval tu písničku, až jsem ho nakonec našel a dal jsem mu mikrofon do ruky. Ta jeho slečna vůbec nechápala, co se děje, myslela si, že se asi chystá zpívat. Nakonec to byla moc hezká žádost o ruku.

Poslední desku jste vydal v polovině roku 2018. Teď se chystáte vydat další. Není to trochu brzy?
To se těžko plánuje. Prostě mám hromadu písniček, které chci pustit lidem. Přijde mi, že když bude v O_2 areně dvacet tisíc lidí, tak proč jim nedopřát něco nového a speciálního? Album vyjde přesně v den koncertu a bude se prodávat první týden pouze tam a za speciální cenu. Asi to mám ale podvědomě nastavené tak, že neumím odpočívat a nechci mít klid. Koncertní sezona mi měla končit 4. října, pak jsme měli mít až do O_2 areny volno. Jenže já mám pořád chuť něco tvořit, nabitý diář mi dělá dobře, mám ho nalajnovaný tři roky dopředu.

Byli jste v létě alespoň na dovolené?
To ano, cestovali jsme s rodinou tady po Česku, protože během léta toho volného času opravdu moc nebylo. Jeden den jsme si udělali výlet vlakem na Švihov a bylo to bezva! Nabalili jsme si řízky, dívali se z okýnka… Na podzim poletím se synkem na pár dní do New Yorku, bude to taková naše pánská jízda, kterou si Mareček přál. Ameriku miluje, jednou už tam se mnou byl a od té doby nemluví o ničem jiném. Říkám mu: „Pojeď někam k moři do tepla" a on že ne, že chce na mrakodrapy a do Central Parku, kde mimochodem minulý rok spadl v minus třech stupních do jezírka, když krmil kačenky!

O synovi mluvíte často ve smyslu, že vám změnil život, ačkoli jste chtěl dítě mnohem později. Myslíte, že nebýt jeho, byl byste pořád tím bouřlivákem?
Spíš bych tady taky už nemusel být… Náš Marek si mě přišel trochu srovnat. Děti si prý své rodiče vybírají. U Marka to platí dvojnásob.

Jaký jste táta?
Jsem v roli toho přísnějšího rodiče, ale za těch osm let jsem mu dal na zadek jen dvakrát. On je sice divoký a občas je to pan pohroma, ale na druhou stranu se s ním dá na všem domluvit. Je to kluk s velkým srdcem a někdy mám pocit, že je to už dospělák.

Podporujete ho tak jako kdysi rodiče vás?
Jasně. Často vidím, jak děti vůbec nemají k rodičům vztah, to mi přijde hrozně smutné. A taky to, že rodiče často berou dětem sny, neumožní jim zažít ten pocit výjimečnosti. To je škoda. Myslím, že někdy stačí i jedna blbá hláška rodiče vůči dítěti, a může mu to změnit celý život. Děti se mají podporovat, a hlavně si mají hrát!

Chtěl byste pro Marka ještě sourozence?
Teď bych klidně měl i víc dětí a mrzí mě, že jsem to tenkrát špatně vyhodnotil. Upřímně si myslím, že věkový rozdíl mezi sourozenci by měl být co nejmenší, aby k sobě měli blízko a byli parťáci. Jenže tenkrát jsem si nemyslel, že budu mít s přítelkyní takový dlouhodobý a krásný vztah, jaký máme. A teď už je malému osm let a všichni jsme trochu zlenivěli. Řekli jsme si ale, že mu koupíme pejska, o kterého žadoní už léta. A chceme si postavit dům se zahradou a Mára už se na něj moc těší.

Baráčku jste se prý ale dlouho bránil, proč ta změna?
To, že se mi nechce z bytu do domu, stále platí. Ale jedna věc je pes, kterého jsem slíbil, a také doma skládám hudbu. V obou bytech mě slyší sousedé, což mi trochu vadí, protože když vzniká nová písnička, nechci, aby ji někdo cizí poslouchal. Chtěl bych mít úplný klid a křičet si a zpívat, jako když jsem byl malý kluk, a nebát se, že na mě soused pošle záchytku!

Nevyřešilo by tenhle problém nahrávací studio?
To ne, protože nápad přijde kolikrát třeba uprostřed noci, takže popadnu kytaru nebo usednu za piano a skládám. Někdy chodím k čistírně odpadních vod v Železné Rudě, kde pracuje můj táta. Tam vlastně vznikla, uprostřed toho smradu a hluku, většina našich hitů. ■

MAREK ZTRACENÝ (34)

Rodným jménem Miroslav Slodičák se narodil v Železné Rudě na Klatovsku. Od dětství se učil hrát na klavír a skládal hudbu. Vystudoval konzervatoř Jaroslava Ježka v Praze a už během studií se věnoval zpěvu. Hrál také na bicí v kapele Kredenc. Prosadil se v roce 2008, kdy se jeho píseň Ztrácíš stala hitem na stanici Evropa 2 (i na dalších stancích) a ovládl s ní i polský hudební festival v Rzeszówu. Ve stejném roce získal Českého slavíka v kategorii Objev roku. V roce 2011 se mu narodil syn Marek. Žije se svou partnerkou, bývalou moderátorkou hudební televizní stanice Óčko, Marcelou Skřivánkovou.

SOUTĚŽ O VSTUPENKY

Chcete zažít jedinečný koncert Marka Ztraceného v O_2 areně? Stačí odpovědět správně na otázku a dvě vstupenky na koncert mohou být vaše.

Kdy má Marek Ztracený narozeniny?
A 22. února B 26. února C 29. února

Odpověď zadejte do příslušného formuláře na **www.cdprovas.cz** do 16. října 2019.

Vlak vám zajistí budoucnost

Hledáme

– mechaniky elektronických zařízení
– elektromechaniky
– mechaniky kolejových vozidel
– soustružníky kovů
– posunovače

Získáte dlouhodobou perspektivu a jistotu seriózní práce.

Vaše práce bude dávat smysl.

Nenosíte si práci domů.

Vaše životní zkušenosti oceníme.

Náborový příspěvek 50 000 Kč

– zvýšená výměra dovolené
– příspěvek na penzijní připojištění, stravování a rekreaci
– jízdní výhody po České republice a Evropě i pro rodinné příslušníky
– možnost pracovat kdekoliv v ČR
– možnost zvýhodněného ubytování v Praze
– pracovní oděv a pomůcky zdarma

www.cd.cz/kariera

České dráhy
Národní dopravce

NEJDŮVĚRYHODNĚJŠÍ ZNAČKA

ČD Bike

Služby pro cyklisty

- » půjčovny kol ve všech krajích ČR (ve vybraných stanicích k dispozici i elektrokola a koloběžky)
- » přeprava a úschova vypůjčených kol zdarma*
- » možnost výletů cyklovlaky ČD
- » výhodná přeprava vlastních kol, a to i do zahraničí
- » v prodeji celodenní jízdenka pro přepravu kola po celé ČR za 99 Kč

* Platí na vybraných tratích a v určených stanicích.

www.cd.cz/cdbike

České dráhy
Národní dopravce

NEJDŮVĚRYHODNĚJŠÍ ZNAČKA 2018

CESTOVÁNÍ PO ČR

BEROUNSKO

Lomy bývají často neblahou připomínkou toho, jak silně je ráz české krajiny ovlivněn civilizací. Když jsou ale po ukončení těžby opět ponechány přírodě, až překvapivě rychle nabývají nové funkce. Krajina v okolí Berouna je těžařstvím bezpochyby poznamenaná, přítomnost lomů jí však leckde dodala výjimečné kouzlo.

FOTO: ARCHIV MÚ BEROUN

Do Berouna nejen na trhy a medvědy

Vyhlášené trhy a medvědárium s chlupáči z televizního večerníčku. To si většina z nás představí, když se řekne Beroun. Ve městě ale objevíte i unikátní památky, za zdmi honosných měšťanských domů najdete jedinečné expozice a v okolí divy přírody, které fascinují výletníky z celého světa.

TEXT: TOMÁŠ REZEK

Pokud jste naposledy navštívili Beroun před více než čtyřmi lety, pak budete nejspíš příjemně překvapeni už před nádražím. V souvislosti se vznikem dopravního terminálu, tedy přemístěním autobusového nádraží k vlakovému, došlo k celkovému zvelebení tohoto prostoru. Nechybí tu ani dětský vláček. Z nového autobusového nádraží, přesně ze stanoviště č. 6, se můžete do konce října svézt o víkendech ke Koněpruským jeskyním. Jízda autobusovou linkou C17 k nejdelšímu jeskynnímu systému v Čechách s unikátní krápníkovou výzdobou a tajnou penězokazeckou dílnou trvá asi čtvrt hodiny (odj. v 10:23 a ve 14:13). Ale pojďme poznávat Beroun. Od nádraží vás do centra města navedou místní směrovky, nebo stačí sledovat modrou a červenou turistickou značku.

Dvě brány jako malované

Zakrátko se ocitnete na Husově náměstí, kde se ve středu a v sobotu dopoledne konají oblíbené trhy. Zavítáte-li do Berouna v úterý, najdete na rynku farmářské trhy s pestrou nabídkou potravin od českých firem. Domům, které lemují náměstí, vévodí novobarokní budova radnice. Na dohled jsou i tři věžovité dominanty města – kostel sv. Jakuba a Pražská a Plzeňská brána. Obě brány bývaly součástí hradeb, dnes slouží hlavně výstavním účelům – v Pražské (Dolní) bráně se nachází galerie, v Plzeňské (Horní) bráně expozice o městském opevnění (v říjnu přístupná ve středu a v sobotu od 9:00 do 13:00). Při její prohlídce se mj. dozvíte, jak se do brány dostávali vojáci, když vstupní dveře byly ve výšce 7,5 metru.

FOTO: ARCHIV MÚ BEROUN

FOTO: © LUKAS BLAZEK | DREAMSTIME.COM

FOTO: MUZEUM ČESKÉHO KRASU, P. O.

Z ochozu Plzeňské brány se vám naskytne pěkný výhled na centrum města.

Poklady Jenštejnského domu

Chcete vidět stoličku mamuta nebo lebku pravěkého jeskynního lva? Pak zavítejte do Muzea Českého krasu. To sídlí v Jenštejnském a Salátovském domě na jižní straně Husova náměstí. K vidění jsou tu expozice seznamující s živou přírodou, tradičními řemesly nebo zbraněmi 18. a 19. století na Berounsku a také s geologicky a paleontologicky významnou oblastí Barrandienu. Té je věnována i unikátní expozice pod širým nebem v muzejním dvoře. V Geoparku Barrandien můžete prozkoumat instalované horniny nebo si v kameništi nalézt vlastní zkamenělinu. Dozvíte se také, kdo to byl Joachim Barrande. Světově proslulý francouzský paleontolog pobýval v Berouně v honosné vile továrníka Martina Dusla a je po něm pojmenované gymnázium a nedaleké náměstí.

Za berounskými medvědy

Na náměstí Joachima Barranda, které vzniklo teprve v roce 2011, můžete projít průchodem na severní straně Husova náměstí. Na novém rynku upoutá zajímavý vodní prvek, který připomíná tekoucí řeku. Z náměstí je to pár kroků k Muzeu berounské keramiky v Zámečnické uličce. V něm najdete expozici o renesanční berounské keramice a historii hrnčířství a také keramickou dílnu s hrnčířským kruhem a pecí. V Berouně nevynechejte výšlap na Městskou horu s rozhlednou a medvědáriem, které obývají chlupáči Matěj a Kuba, známí z večerníčku Václava Chaloupky. Ve městě je možné medvěda dokonce ochutnat, nebo se ho spíš napít – v rodinném pivovaru Berounský medvěd, který se nachází jen kousek od nádraží. V pivovarské restauraci si určitě vyberete i z jídelního lístku. ■

OD NÁDRAŽÍ ŠLÁPNĚTE DO PEDÁLŮ!

Nechce se vám toulat městem po svých? Pak si na berounském nádraží půjčte jízdní kolo nebo koloběžku. Půjčovna ČD Bike je otevřena do konce října každý den od 6:30 do 17:00 hodin. Doporučujeme provést rezervaci předem. S In Kartou stojí půjčovné na celý den 110 Kč, bez In Karty 150 Kč. Bližší informace včetně kompletního ceníku získáte na www.cd.cz/cdbike. Pokud se vám jízda zalíbí, z Berouna se můžete vydat třeba po některém z úseků cyklostezky Po stopách českých králů.

Nejzajímavější místa Berouna

FOTO: MUZEUM ČESKÉHO KRASU, P. O.

1 Muzeum s unikátním geoparkem

Na Husově náměstí sídlí ve dvojici architektonicky cenných měšťanských domů Muzeum Českého krasu. Kromě sedmi stálých expozic a příležitostných výstav je jeho součástí i Geopark Barrandien.

FOTO: ALENA ŠUSTROVÁ

2 Brána, co měří každému stejně

Plzeňskou (Horní) bránu zdobí nejen hodiny, ale také obraz boha Chronose a sudičky Moiry předoucí nit života od malíře Viléma Preise z konce 19. století a nápis „Všeho do času, Pán Bůh na věky".

FOTO: ALENA ŠUSTROVÁ

3 Medvědárium na Městské hoře

Hlavní hrdinové večerníčku Václava Chaloupky Méďové našli domov v rozlehlém výběhu s bazénkem na Městské hoře. Od dubna 2016 žijí v medvědáriu už jen dva medvědí bratři – Matěj a Kuba.

FOTO: MUZEUM BEROUNSKÉ KERAMIKY

4 Reinovský dům plný keramiky

Před čtyřmi lety získalo město další turistickou atrakci – Muzeum berounské keramiky, které najdete v Reinovském domě v Zámečnické ulici. V muzeu se konají také tvůrčí dílny, workshopy a kurzy.

ROZHLÉDNI SE PO KRAJI

Půvabná náhrada v Tetíně

Železniční trať mezi Prahou a Berounem se stejně jako úsek Choceň – Ústí nad Orlicí stává v dnešní uspěchané době možná trochu úzkým hrdlem rozvíjející se dálkové železniční dopravy. Zato v každém ročním období nabízí plno krásných pohledů jak z okna vlaku, tak z blízkého okolí trati.

TEXT A FOTO: MICHAL MÁLEK

Původní cíl tohoto putování za rozhledy měl být o poznání méně romantický. V případě Berounska jsem měl od začátku jasno, že oním místem bude bývalá výsypka strusky z Královdvorských železáren. Až do osmdesátých let minulého století ji po zdejší průmyslové úzkorozchodné dráže vyvážely malé parní lokomotivy BS 80. Prozkoumat její pozůstatky jsem chtěl už dávno, ale zatím nebyl čas. Historické fotografie dávaly tušit, že by tu i dnes mohl být slušný výhled do industriálně laděného údolí říčky Litavky, a tak nebyl důvod výpravu za možnými artefakty zrušené drážky dál odkládat. O to bolestnější však bylo zjištění přímo na místě. Těleso původní trati, následně využívané jako nezpevněná cesta, je dnes přehrazené závorou a vstup je sem z důvodu provozované skládky zakázán.

Nezbývalo než rychle vymyslet náhradní cíl. Jako sázka na jistotu se ukázaly zbytky hradu Tetín u stejnojmenné, starými pověstmi opředené obce. Od vlakové zastávky (nádraží Beroun) je to sice oproti původnímu plánu o něco delší a strmější cestou, ovšem po celou dobu přehledně značenou modrými turistickými značkami. Tetín nabízí hned dvě vyhlídková místa a nelze jednoznačně říci, které z nich je lepší. První se nachází za kostelem svatého Jana Nepomuckého, který je dobře vidět i z vlaku projíždějícího pod skalami podél Berounky. Barokní kostelík,

Výška:	267 m n. m.
Výhled:	údolí řeky Berounky
Vrchol:	zřícenina hradu
Nejbližší žst.:	Beroun
Výstup:	snadný

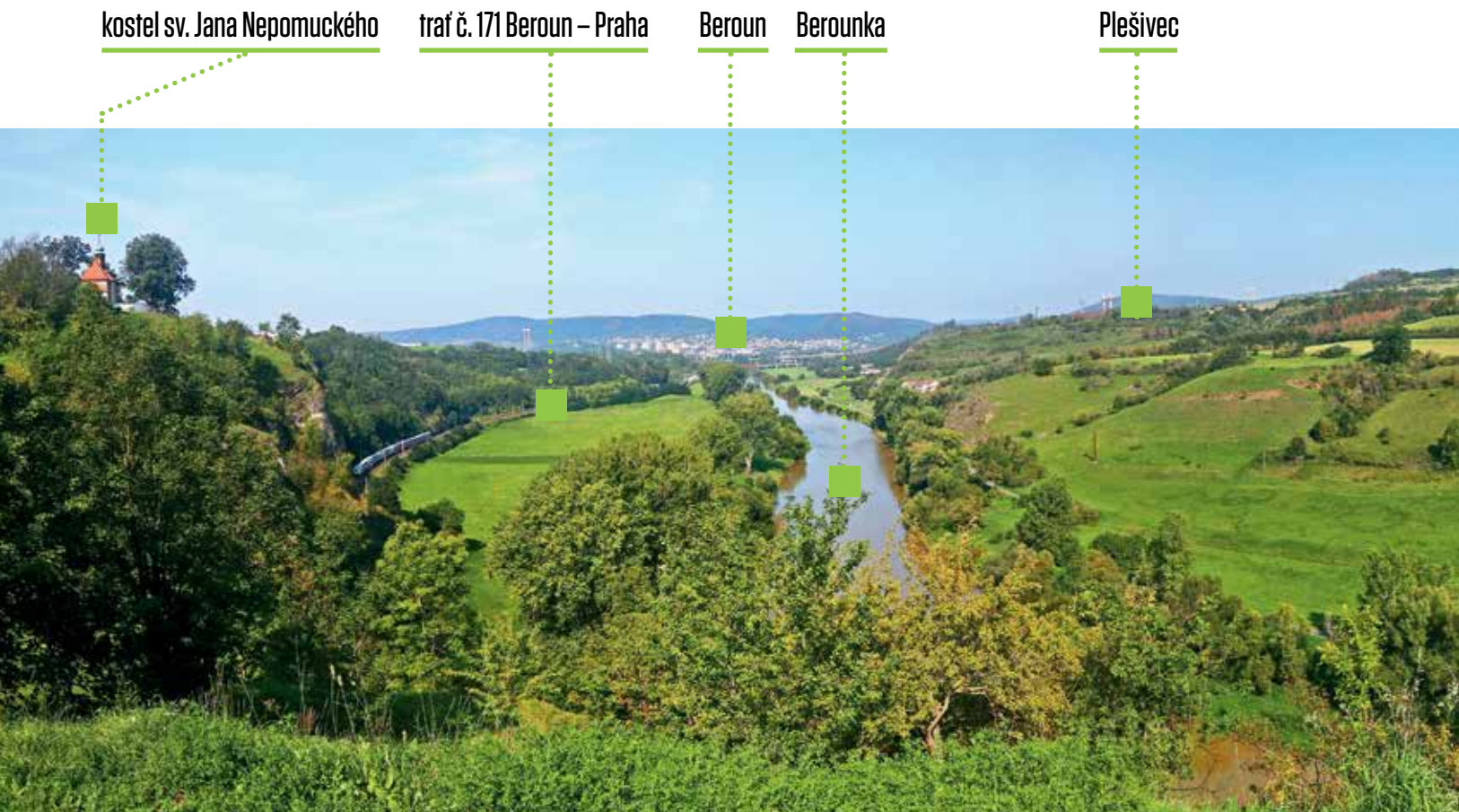

VÝŠKOVÝ PROFIL

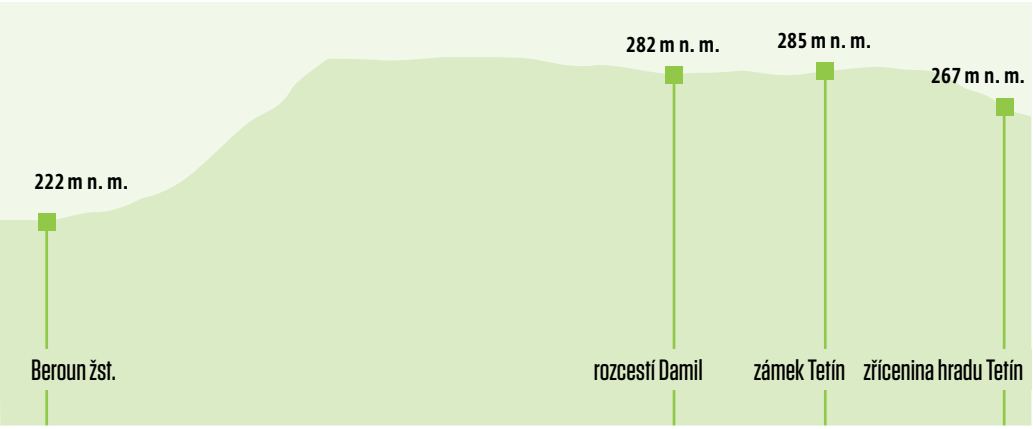

SPOJENÍ DO BEROUNA

Z Prahy
přímým rychlíkem i osobním vlakem

Z Plzně
přímým rychlíkem i osobním vlakem

Z Brna
spojem railjet a EuroCity s přestupem v Praze

který se v 16. století stal na čas působištěm faráře a kronikáře Václava Hájka z Libočan, je obklopený starým hřbitovem a vzrostlými lípami. Od loňského léta, kdy mi tento národní strom ušpinil čerstvě naleštěné auto, nemám lípy zrovna v oblibě, ale tentokrát jsem za jejich stín v posledním parném prázdninovém víkendu byl upřímně vděčný. Z lavičky za hřbitovní stěnou, která je podle množství cigaretových špačků pod ní oblíbeným cílem místní omladiny, se otevírá krásný výhled do údolí Berounky. Tichý tok řeky v pravidelných intervalech narušují projíždějící vlaky, na které je dobře vidět jak směrem k Berounu, tak na druhé straně rámované lomem Alkazar. Ochuzeni zde nejsou ani letečtí spotteři. Vzdušné koráby přistávající od západu na Letišti Václava Havla Praha jsou dobře rozeznatelné i pouhým okem.

Od kostelíka vede dále vyšlapaná pěšinka, místy až na samém okraji Tetínských skal. Nedalekým cílem stezky je zřícenina hradu Tetín. Dole pod vápencovými skalami se ozývá šumění tetínského vodopádu, který je z velké části napájen vodou z tetínské čističky odpadních vod. Osvěžení v chladivé vodě by přišlo vhod, na sotva znatelných zbytcích hradu z dob Václava II. už polední slunce nemilosrdně pálí. Výhled z tohoto místa je ještě o něco hezčí než ten pod tetínským kostelem, a tak finální fotografii pořizuji právě zde. Dole pod skalami se právě proplétá pražský CityElefant a já mohu odcházet s klidným svědomím, že na poslední chvíli změněný cíl cesty stál za návštěvu. ■

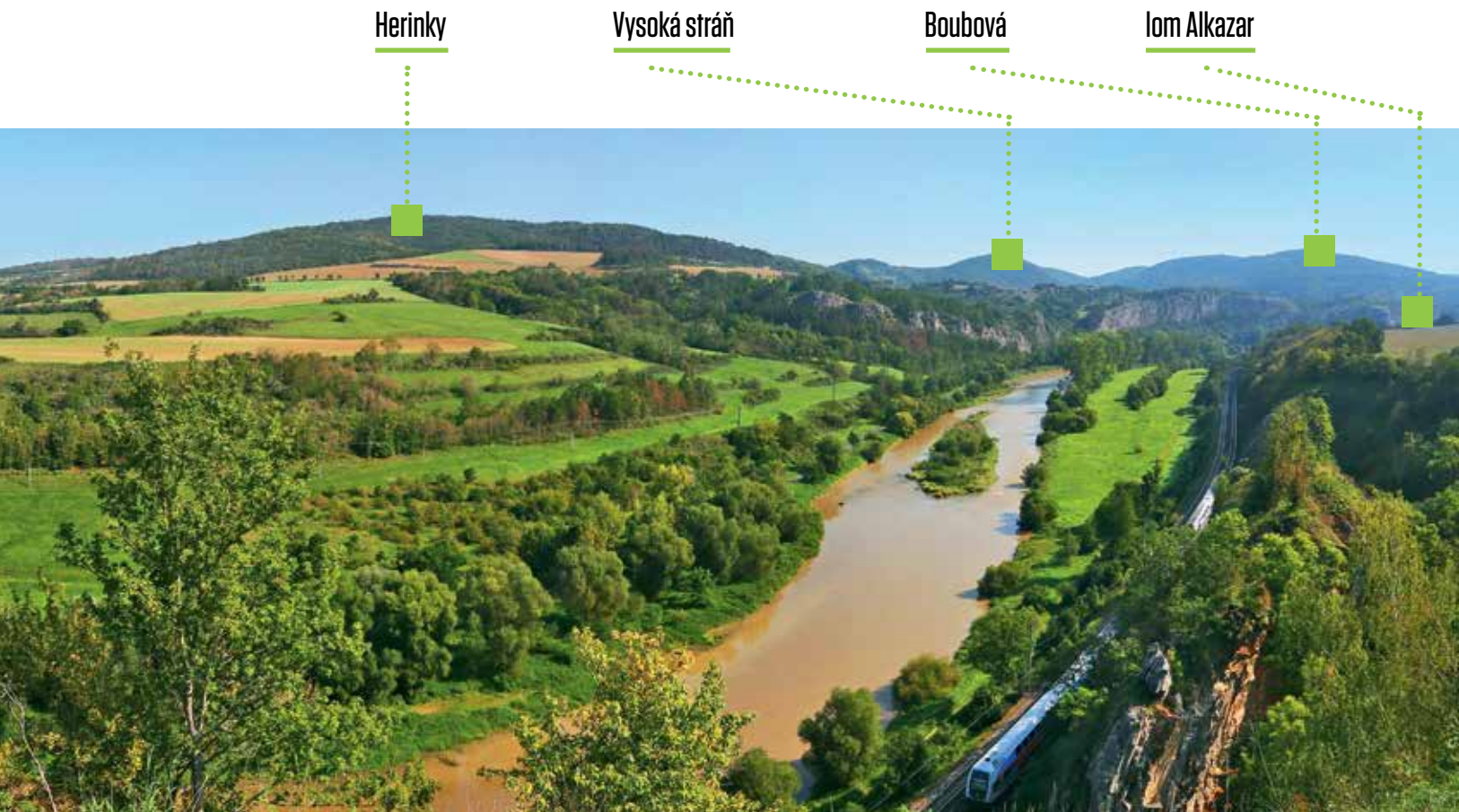

TURISTICKOU STOPOU

Z Berouna do Karlštejna za prvními značkaři KČT

Letos v červnu tomu bylo přesně 130 let od vyznačení první turistické stezky Klubu českých turistů, jež vedla kolem Svatojánských proudů. Tato první trasa už bohužel neexistuje kvůli výstavbě vodní nádrže Štěchovice. V pořadí druhá turistická značená trasa KČT, vedoucí z Berouna přes Svatého Jana pod Skalou až do Karlštejna, se však dochovala dodnes.

TEXT A FOTO: MICHAL BAŘINKA

Klub českých turistů, který byl založen roku 1888, nechal o rok později vyznačit čtyři turistické stezky o celkové délce 55,5 km. Dnes má naše síť turistických značených tras více než 80 000 km, což z ní dělá jednu z nejhustších a také nejdokonalejších sítí na světě. Své první turistické stezky KČT vyznačil v okolí Prahy, kde podnikal i své organizované výlety. Úplně první klubový výlet vedl právě z Karlštejna přes Svatého Jana pod Skalou do Berouna a zakrátko poté, v roce 1889, byla stezka také vyznačena. Dnes nese tato stotřicetiletá cesta jméno prvního předsedy KČT, Vojty Náprstka, a na jejích necelých 20 kilometrech se setkáte s řadou přírodních i historických unikátů. Beroun, naše výchozí místo, i Karlštejn, náš dnešní cíl, leží na železniční trati č. 171 Praha – Beroun.

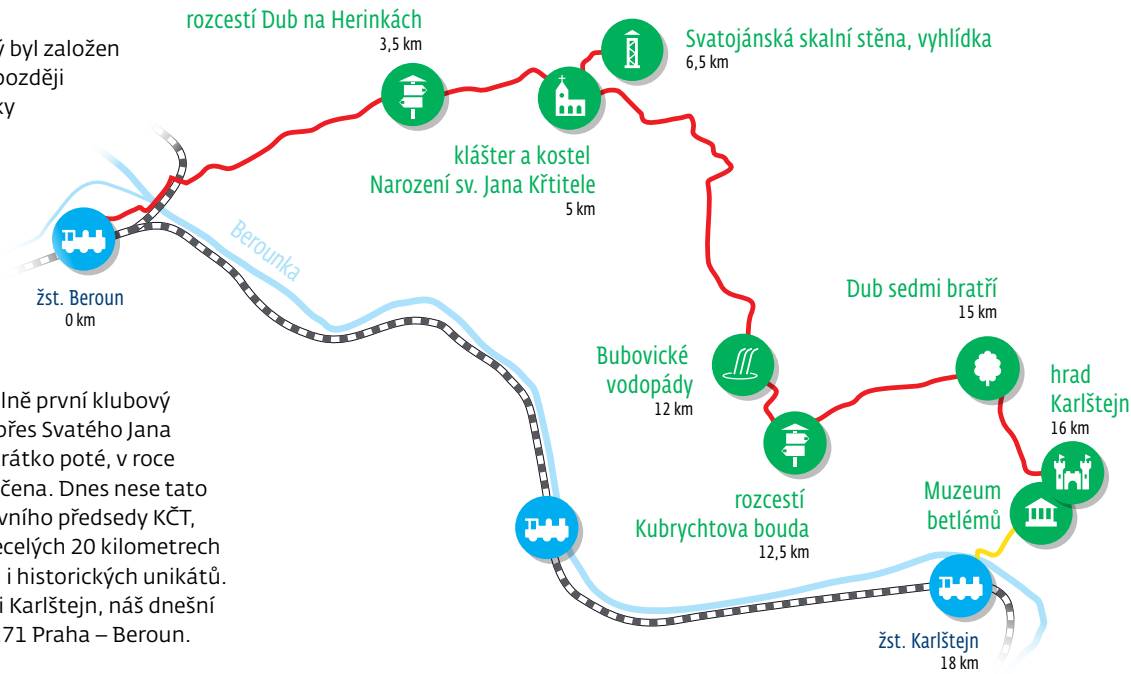

Obnova turistického značení KČT

Bývalý klášter ve Svatém Janu pod Skalou

Svatojánská skalní stěna

Bubovické vodopády

Hrad Karlštejn

Karlštejnské Muzeum betlémů

Z města do přírody

Naše dnešní putování začíná v Berouně, který turisty láká hned na několik zajímavostí. Návštěvu centra vám rozhodně doporučujeme, přestože červeně značená turistická stezka, po které dnes půjdeme, hned před nádražím uhýbá doprava a Beroun opouští. Turistické značky nás dále vedou kolem berounské nemocnice do NPR Karlštejn. Ochrana nad touto dnes více než 1 500 ha rozsáhlou oblastí byla vyhlášena už roku 1955 a my se jejím přírodním bohatstvím budeme těšit až do konce naší cesty.

Klášter pod skalou

Listnatým lesem dojdeme z Berouna do Svatého Jana pod Skalou. Zdejší dominantou, na kterou odkazuje i název obce, je vysoká skalní stěna, nabízející úchvatný výhled do blízkého okolí. Pod touto stěnou se nachází areál bývalého benediktinského kláštera s kostelem Narození sv. Jana Křtitele, v němž jsou uloženy ostatky sv. Ivana, legendárního poustevníka z 9. století. Dnešní podoba chrámu je výsledkem barokní přestavby a dalších úprav, probíhajících v letech 1657 a 1766. Klášter, založený zde již v 11. století, byl zrušen za vlády Josefa II., konkrétně roku 1785.

Za úchvatným výhledem

Červeně značená stezka obchází bývalý klášterní areál a dále pokračuje k Bubovickým vodopádům až do Karlštejna. Pokud vám to však čas a fyzické síly umožňují, doporučujeme vám absolvovat výstup na vrchol Svatojánské skalní stěny. Od kříže na vrcholu je úchvatný výhled do blízkého okolí. Po cestě navíc spatříte také kapli Povýšení sv. Kříže stojící na místě, kde podle legendy došlo k setkání poustevníka Ivana se sv. Janem Křtitelem. Kaple byla postavena roku 1714 podle návrhu Kryštofa Dientzenhofera. Výstup na vyhlídku a návrat zpět zabere zhruba hodinu.

Sedm bratrů loupežníků

Ze Svatého Jana pod Skalou nás nově doprovází také značky naučné stezky Karlštejn, jež se skládá z mnoha panelů informujících o okolní flóře a fauně. Později procházíme kolem Bubovických vodopádů, kterými se však můžete těšit pouze v období s vydatnými srážkami, jinak je zde bohužel sucho. Dalším zajímavým místem na cestě je Dub sedmi bratří opředený mnoha pověstmi. Podle jedné z nich se pod tímto skoro 350 let starým stromem dělilo o lup sedm bratrů loupežníků. Tím největším klenotem na cestě je ale pochopitelně hrad Karlštejn.

Královské poklady a klenoty

Karlštejn patří bezesporu mezi nejznámější české hrady. Jako rok jeho založení se tradičně uvádí letopočet 1348, za moment dokončení bývá považováno vysvěcení kaple sv. Kříže v roce 1365. Hrad jeho zakladatel Karel IV. původně zamýšlel jako místo svého odpočinku a rozjímání, nakonec se však Karlštejn stal místem uložení královských pokladů, sbírek svatých relikvií a říšských korunovačních klenotů. Dnešní vzhled Karlštejna je výsledkem stavebních úprav z konce 19. století.

V údolí pod hradem

Ačkoli hlavním turistickým lákadlem obce Karlštejn je nepochybně hrad, neznamená to, že v údolí pod hradním kopcem nic zajímavého nenajdete. Ba naopak! Doporučit můžeme například návštěvu Muzea betlémů, v němž je ukryt známý Karlštejnský královský betlém – největší loutkový betlém v Česku rozkládající se na ploše 80 m^2. A zapomenout bychom neměli ani na zdejší muzeum voskových figurín. Vedeni žlutými turistickými značkami pak procházíme celou obcí, až dojdeme na karlštejnské vlakové nádraží, odkud se můžeme vydat domů. ■

?

SOUTĚŽ

O PŘEDPLATNÉ ČASOPISU TURISTA

Cestujete rádi po krásách naší země? Načerpejte inspiraci díky ročnímu předplatnému časopisu Turista. Stačí odpovědět správně na otázku a jedno z pěti předplatných může být vaše.

K čemu chtěl Karel IV. původně využívat hrad Karlštejn?

A k uložení korunovačních klenotů
B k odpočinku
C k uložení písemností

Odpověď zadejte do příslušného formuláře na **www.cdprovas.cz** do 16. října 2019.

TURISTA

Rubrika vzniká ve spolupráci s časopisem Turista.

PŘÍBĚHY ZAJÍMAVÝCH STAVEB

TEXT: PETRA MIŠKEJOVÁ, STANISLAV SCHNEEWEIS
FOTO: JOSEF HOLEK A AUTOŘI

Český luxus za švýcarské peníze

Celkem šest projektů modernizace dopravní infrastruktury v České republice finančně podpořil program česko-švýcarské spolupráce. Jedním z nich je také multimodální uzel veřejné dopravy v Berouně. Pod tímto trochu záhadným názvem se skrývá prostý přesun autobusového nádraží do bezprostřední blízkosti železniční stanice.

Hlavní část projektu, který je největší městskou investicí posledních let, proto spočívala ve vytvoření jednoho terminálu, jenž propojil nejen autobusovou a vlakovou dopravu, ale také umožnil cestujícím z okolních obcí u nádraží zaparkovat svá auta a pokračovat dále veřejnou dopravou. Beroun se tak připojil k celosvětovému trendu, kdy se výchozí bod pro veškeré cestování soustředí na jedno místo.

Původní stav byl v Berouně už delší dobu zcela nevyhovující. Obě nádraží byla od sebe vzdálená více než půl hodiny chůze, to autobusové bylo navíc bez odpovídajícího zázemí. Chyběla sociální zařízení, krytá čekárna nebo jakákoli možnost parkování. Počet obyvatel samotného města a jeho okolí dlouhodobě stoupá a podle prognóz demografů tato čísla dále porostou, přičemž velká část z nich dojíždí denně do dvacet kilometrů vzdálené Prahy za prací, studiem i kulturou. Z Berouna se tak, především v pracovní dny, stávalo jedno velké parkoviště. A situace se ještě zhoršila po zpoplatnění parkovacích ploch v Praze-Zličíně, které mnozí využívali jako odstavná parkoviště na celý den.

Z vlaku rovnou do busu

Z nového přestupního terminálu, kde vystoupíte z vlaku a po několika desítkách metrů chůze už sedíte v autobuse, mají prospěch nejen obyvatelé města, ale i přilehlých obcí. O tom, že ho využívají ve velké míře, svědčí nejen obsazenost vlaků a autobusů, ale i úvaha vedení města o dalším navýšení počtu parkovacích míst na parkovištích P+R, která se nachází v bezprostřední blízkosti nádraží.

Vlaky a autobusy teď jezdí tak často, že čekací doba na spoj, třeba do už zmíněné Prahy a zpět, není delší než 15 minut. Cesta z nového nádraží do centra metropole trvá zhruba půl hodiny, takže představuje vhodnou alternativu k jízdě autem po velmi často přeplněné dálnici D5.

Komplexní řešení prostoru

Stavba byla dokončena už v roce 2015. Díky úsporám, které vznikly při její realizaci, bylo ale možné uskutečnit řadu dodatečných aktivit. Jde především o revitalizaci prostor původního nádraží, kde vznikly parkovací plochy, sloužící jako další záchytná parkoviště pro veřejnost. Zbývající místo bylo využito pro vybudování cyklostezky a zeleně. K tomu byl ve městě doplněn také systém bike boxů – uzavřených plechových kójí, ve kterých si můžete bezpečně uložit svá kola a osobní věci. Sestavy těchto boxů jsou na několika místech ve městě, které slouží obyvatelům i návštěvníkům, a také v areálech základních a středních škol. ■

Projekt Stavba čtvrtstoletí mapuje 25 let stavitelství u nás. Tvoří obsáhlou databázi špičkových staveb napříč všemi jeho obory a prezentuje je široké veřejnosti. V říjnu navštivte první zastávku putovní výstavy ve Valdštejnské zahradě v Praze. www.stavbactvrtstoleti.cz

České dráhy
Národní dopravce

NEJDŮVĚRYHODNĚJŠÍ ZNAČKA 2018

VYUŽIJ STIPENDIJNÍ PROGRAM ČÉDÉS

ZÁJEMCŮM O PRÁCI NA ŽELEZNICI NABÍZÍME:

- příspěvek na studium a jízdné
- příspěvek za nástup k ČD
- profesní a osobnostní růst
- odbornou praxi v provoze ČD
- jisté pracovní uplatnění

www.mojedraha.cz

VLAKEM PO EVROPĚ

TEXT: PETRA KUBÍČKOVÁ
FOTO: SHUTTERSTOCK, AUTORKA A ARCHIV ČD

GRAZ: rakouský poklad na řece Mur

Uprostřed štýrských kopců se ukrývá malý klenot. Univerzitní městečko se středověkým centrem zapsaným na seznamu UNESCO není zdaleka tak zaplaveno turisty jako třeba Vídeň, přitom je druhým největším městem celého Rakouska. Evropské hlavní město kultury z roku 2003 nabízí mnoho turistických cílů jak pro milovníky historie, tak pro obdivovatele moderního umění.

Jestliže se říká, že i cesta může být cíl, v případě té do Grazu to platí minimálně dvojnásobně! České dráhy sem totiž vypravují nejmodernější soupravy railjet, jejichž trasa vede přes téměř pohádkovou vysokohorskou železnici s názvem Semmering.

Štýrsko má zelenou

Možná že už jste railjetem cestovali do Vídně, určitě se ale vyplatí popojet o kousek dál, do Grazu, tedy do Štýrského Hradce. Ten je hlavním městem Štýrska, rakouské spolkové země, jež oplývá množstvím hor, lesů, ovocných sadů i vinic. Jako výchozí bod pro výlety do těchto přírodních krás je Štýrský Hradec ideální. Jeho německý název Graz v tomto článku upřednostníme, a to nejen kvůli úspoře tištěných znaků. Pokud se sem totiž vydáte vlakem, na odjezdových tabulích uvidíte jen Graz, po Štýrském Hradci ani památky, tak aby vás to nemátlo…

K jiným zmatkům už by ale dojít nemělo – po vystoupení v cílové stanici Graz Hbf je to do centra města od nádraží pořád rovně necelých třicet minut chůze až k Hlavnímu náměstí (Hauptplatz). Když se vydáte ulicí Annenstraße a budete sledovat tramvajovou trať, nemůžete zabloudit. Nebo nasedněte na zelenou tramvaj a dojedete do centra

ještě dřív. Mimochodem tramvajová síť vede opravdu celým městem a zaveze vás i ke vzdálenějším turisticky atraktivním cílům, jako je například bazilika Mariatrost nebo barokní zámek Eggenberg (obě památky jsou dostupné na opačných koncích tramvajové linky č. 1).

Centrum umění a vzdělanosti

Graz určitě na první pohled upoutá svou rozmanitostí. Historické centrum, které se pyšní jedním z největších zachovalých středověkých městských jader v Evropě, zapsaných na seznamu kulturního dědictví UNESCO, se tu setkává s moderní architekturou, která může konzervativnější návštěvníky až šokovat. V nočních hodinách tyto budovy oplývají světelnými efekty, navozujícími vskutku magickou atmosféru. Město zkrátka nikdy nespí. Přispívají k tomu i mladí lidé v ulicích, kteří si tu užívají ten pravý studentský život. Na několika místních univerzitách totiž studuje na 50 tisíc vysokoškoláků.

Vykoupený symbol města

Nejstarší dominantou města je vrch Schlossberg, na kterém kdysi stával hrad a později pevnost, která nikdy nebyla dobyta silou. Ta ovšem musela být vydána Napoleonovi, když zvítězil nad Rakušany v bitvě u Wagramu. Francouzi tu zničili vše, na co přišli. Místní měšťané se však rozhodli zachránit alespoň dvě věže, hodinovou a zvonovou, a tak za ně zaplatili vysoké výkupné. Hodi-

nová věž (Uhrturm) je od té doby symbolem Grazu a zahlédnout ji můžete už od hlavního nádraží. Na vrchol se dostanete buď lanovkou, nebo výtahem, nebo po schodech. Pokud ale máte dobrou fyzičku i dost času, určitě doporučujeme cestu po schodech, které se pozvolna linou po svahu a nabízejí spoustu odpočinkových plácků a vyhlídkových míst. Kromě dvou zmiňovaných věží tu najdete také hradní sklepy, 98 m hlubokou tureckou studnu a řadu dalších turistických objektů. Návštěva nejvyššího vrcholu stojí už jen za ten krásný výhled na celé město.

Přátelský vetřelec

Také máte ještě v živé paměti diskuzi o Kaplického „chobotnici", která měla stát v centru Prahy? Její stavba se nakonec nezrealizovala, oproti tomu v Grazu jedna taková stojí již od roku 2003 a místní jí přezdívají friendly alien (přátelský vetřelec). Jejími autory jsou angličtí architekti Peter Cook a Colin Fournier, kteří si dali za cíl vytvořit budovu ztvárňující živou hmotu, což Kunsthaus (Dům umění) splňuje nejen díky svému vzhledu, tedy vlnovitému tvaru s pomyslnými nozdrami namísto oken, ale také vydáváním zvuků a různých světelných efektů. Stavba byla dokončena právě v roce, kdy se Graz stal Evropským hlavním městem kultury. Uvnitř objektu najdete několik sektorů s výstavami světových umělců, jejichž moderní díla mnohé šokují stejně jako sama budova. Ta je dobře vidět z vrchu Schlossberg, odkud působí jako chobotnice proplouvající mezi červenými střechami historické zástavby města. Když ovšem půjdete od nádraží do centra již zmiňovanou ulicí Annenstraße, budete ji míjet po svém levém boku (těsně před mostem přes řeku Mur), a můžete si tak onu důmyslnou konstrukci prohlédnout zblízka.

Dalším zástupcem moderní architektury je uměle vystavěný ostrov na řece Mur, tzv. Murinsel, připomínající skleněnou lasturu, s restaurací uvnitř. Za tmy svítí všemi barvami a působí až magicky. Autorem je newyorský fotograf a designer Vito Acconci.

HORSKÁ DRÁHA SEMMERING

Pokud se cestu do Grazu rozhodnete pojmout spíše odpočinkově a relaxačně, pár kilometrů za stanicí Wiener Neustadt (Vídeňské Nové Město) se už rozhodně vyplatí dívat se z okna vlaku. Uvidíte totiž první skutečnou horskou trať na světě zapsanou na seznamu UNESCO. Vlaky na ní musejí překonat stoupání po vrstevnicích až do nadmořské výšky 897 m n. m., projet 14 tunelů a přejet přes 16 viaduktů, 118 kamenných a 11 železných mostů, to vše na zhruba 40 kilometrů dlouhé klikatící se trati vedoucí přes vrcholovou stanici Semmering až do stanice Mürzzuschlag, ze které je to railjetem do Grazu už jen hodinka cesty.

Podzimní Graz

Pokud se do Grazu vydáte ještě v tomto měsíci, můžete být svědky každoroční sportovní události s názvem Graz Marathon. Ta letos proběhne od 10. do 13. října a běžně se jí účastní okolo 6 000 běžců. Trasa běhu vede skrz historické centrum města. Štýrský Hradec ovšem rozhodně stojí za návštěvu také během doby předvánoční, která se již kvapem blíží. Adventní trhy na Hlavním náměstí letos začínají 22. listopadu a potrvají až do Štědrého dne. ■

RAILJETEM AŽ NA KONEČNOU

Do Grazu se dostanete těmi nejkomfortnějšími vlaky Českých drah – railjety, které nabízejí přímé spojení Praha – Graz, a to 6x denně ve dvouhodinovém intervalu. Cesta z Prahy do Grazu trvá 6 hodin a 46 minut. První ranní spoj vyjíždí z Prahy v 6:47 a do Grazu dorazí ve 13:33. Přistoupit můžete v rámci ČR ještě v Pardubicích, České Třebové, Brně a Břeclavi. Railety nabízejí kromě první a druhé vozové třídy ještě třídu Business. Součástí soupravy je také restaurační vůz, pro děti je k dispozici kino s promítáním pohádek. Railety můžete také pohodlně převážet kola, dětské kočárky i rozměrnější zavazadla. Více na **www.cd.cz**.

Z VAŠEHO ALBA

Jan Podaný

Pohled z hradu Gösting

Ve Štýrském Hradci je mnoho pamětihodností, ale nás (mě a manželku) nejvíce zaujal hrad Gösting. Do kopce jsme se šplhali za vydatných letních bouřek. Když jsme zabušili na hradní bránu naprosto promoklí, otevřela nám místní „čarodějnice". Během stráveného času na hradě jsme zjistili, že jde ale o hodnou čarodějnici. Poskytla nám teplo z kamen na proschnutí, čerstvě uvařenou výtečnou horkou polévku na zahřátí a nádavkem jsme si mohli prohlédnout její starobylé hradní sídlo tyčící se nad městem.

Pavel Trávníček

Dvojité točité schodiště

Dvojité spirálové gotické schodiště v rezidenci Burg má charakterizovat věčnost a společnou cestu. Překvapuje svým precizním řemeslným zpracováním a obyvatelé města jsou na tento skvost právem hrdí. Pro zajímavost, první dvojité schodiště tohoto typu vystavěl Petr Parléř v chrámu sv. Víta již v roce 1371. A nejstarší dochovaný příklad dvojitého točitého schodiště se nachází v katedrále sv. Alžběty v Košicích, která byla postavena kolem roku 1440.

Vojtěch Laštovička

První zahraniční cesta

V srpnu 1990, po otevření hranic tehdejším ministrem zahraničí panem Dienstbierem, jsem vyrazil na svoji první zahraniční cestu do kapitalistického Rakouska bez výjezdní doložky ještě na zelený pas ČSSR. Vlakem s přestupem ve Vídni jsem dojel až do Grazu. Toto malebné městečko mě zcela uchvátilo, hlavně symbol města, který je odevšud viditelný – Hodinová věž (Uhrturm) z roku 1561 na Zámeckém vrchu (Schlossberg). Tuto věž občané vykoupili, aby ji Napoleon za války nenechal zbořit. Fotka byla pořízena na ještě černobílý Fomapan na Hlavním náměstí (Hauptplatz) s kašnou se sochou arcivévody Jana z roku 1878.

Staňte se spolutvůrci této rubriky!

Fotografie korespondující s danou destinací v rubrice Vlakem po Evropě doplněné několikařádkovým popisem (datum a okolnosti pořízení – zejména zajímavosti zdokumentovaného místa, zobrazení aktéři, „historky z natáčení" atd.) posílejte elektronicky (naskenované) přes webové rozhraní www.cdprovas.cz (záložka soutěže/ Vlakem po Evropě). Každý uveřejněný snímek bude honorován částkou 600 Kč.

Pro nejbližší čísla magazínu vyhlašujeme následující témata:

č. 11/2019: Krakov
uzávěrka zaslání 16. října

č. 12/2019: Regensburg
uzávěrka zaslání 13. listopadu

OKTAGON VLAK

9. 11. 2019 SI UŽI TO NEJLEPŠIE Z MMA CESTOU NA ZÁPAS STOROČIA. VYPRAVILI SME ŠPECIÁL PRE FANÚŠIKOV.

BRATISLAVA – PRAHA / PRAHA – BRATISLAVA

- Unikátna atmosféra
- Súťaže
- Cestuj s hviezdami OKTAGONU
- Gaming zona
- Predstavenie novej kolekcie OKTAGON MMA
- Ušetri za hotel
- A ďalší prekvapenia

60€ / 1500KČ

ZASTÁVKY

BRATISLAVA / BŘECLAV / BRNO / ČESKÁ TŘEBOVÁ / PRAHA

VIAC INFORMÁCIÍ SA DOZVIEŠ NA **WWW.OKTAGONMMA.CZ/VLAK**

Podaří se rozluštit tajemnou rytinu z hradu Pernštejn?

ZÁHADY NA DOSAH RUKY

S ARNOŠTEM VAŠÍČKEM

Na mohutném skalním ostrohu na východním okraji Českomoravské vysočiny se tyčí goticko-renesanční hrad Pernštejn. Na první pohled je jako vystřižený z pohádky, ve spletitém labyrintu chodeb, komnat a komůrek i na stěnách sklepení se však dochovalo několik podivných obrazců. Jeden z nich má pověst neúprosného vraha. Každý, kdo se ho dotkne, prý do roka zemře.

Posel smrti, nebo mapa k pokladu?

Údajný posel smrti má podobu malé kamenné desky, jejíž povrch pokrývá záhadná kombinace písmen a symbolů. Už na první pohled se liší od všech místních erbů a znaků. Rytinu navíc obklopuje řada dalších nejasností. Proč se nachází na tak neobvyklém místě? Komůrka ve druhém patře hradního paláce totiž původně sloužila jako koupelna. Kamenná deska tu byla zasazena do zdi pravděpodobně až někdy v sedmdesátých letech devatenáctého století. Kde se ale nacházela předtím? Zdobila nějaké jiné místo na hradě, nebo byla přivezena odjinud? Kdo a proč ji vytvořil?

Válka hypotéz

Podle Augusta Prokopa byla zasazena u příležitosti dokončení hradu v roce 1490. Jak k takovému závěru dospěl, ale nevysvětlil. Heraldik J. P. Hajíček vyslovil hypotézu, že jde o chronogram, v němž je zakódované datum založení nebo dokončení Pernštejna, popřípadě vysvěcení hradní kaple. Vše, co na desce vidíme, znaky i symboly, považoval za písmena řecké abecedy, z nichž každé má svou číselnou hodnotu. Součet všech písmen na desce činí 4 512. Hajíček usoudil, že jde o židovský letopočet, a ohlásil, že Pernštejn byl založen v roce 1244. První písemné zmínky o hradu se přitom objevují až o čtyřicet let později. Navíc v propočtu byla chyba. Pokud by opravdu šlo o židovský letopočet, který začíná o 3 761 let dříve než ten náš, hrad by musel být postaven už v osmém století.

Kastelán Zdeněk Škrabal je přesvědčený, že zná správné řešení hádanky. „Nápis je zajímavý především svými jihoevropskými a balkánskými prvky. Nahoře rozpoznáváme Kristovu pečeť. Je to soubor řeckých zkratek, které lze číst jako Jesus Christos Nika, tedy Ježíš Kristus vítězí. S tím souvisí níže vyrytý Chrismon, což je grafické ztvárnění Kristova jména. Význam útvarů, které připomínají

Symbolizují písmena na rytině jména bohů, jejichž sochy se nacházely dole v parku?

trojzubce, je poněkud nejasný. Možná jde o zjednodušeně zakreslené oranty – postavy s rukama vztaženýma k nebesům v prosebném gestu, nebo symboly stromu života.

Plán tajné skrýše

Už v minulosti se lidé domnívali, že kamenná rytina ukazuje cestu k obrovskému bohatství. Věřili, že ten, kdo správně rozluští význam jednotlivých znaků, najde tajnou skrýš s dvanácti stříbrnými sochami apoštolů. Kastelán Zdeněk Škrabal připouští, že architektura starého hradního parku odpovídá nákresu na kameni. V jeho nejstarší části se nachází tzv. barokní osa, v níž najdeme vestavěnou niku. Slovo nika, vyryté na kameni, tedy nabývá na konkrétním významu. Pod ním je kruhový pahorek, který by mohl být zakreslen jako chrismon. Ten je totiž nejen symbolem Krista, ale i zlata. O kousek níž se nacházel pramen vody, který na desce zastupuje horní trojzubec, a ještě níž jezírko – druhý Neptunův trojzubec.

Boční trojzubce, které jsou zobrazeny s háčkem zapuštěným do země, mohou představovat podzemní prostory. Po obou stranách skutečně najdeme velké sklepy. Vše až neuvěřitelně přesně odpovídá nákresu na kamenné desce. Navíc dole v parku stály čtyři sochy antických božstev, jejichž jména mohou odpovídat vyrytým písmenům. A jako Apollon, H jako Herkules…

Proti zlým silám

Na původním obranném ochozu se dochovaly další rébusy. Stěny gotické chodby pokrývají nápisy a malby z 16. století. Většina z nich je datována a podepsána. Autorům z různých vrstev společnosti odpovídá i obsah jednotlivých sdělení. Najdeme zde chlapácké povídačky o slečnách, lakonická sdělení: byl jsem zde, politicky nekorektní názory na Němce, pokusy o poezii i invokace Boha. V místnůstce, která sloužila jako strážnice, je spousta nápisů překryta pentagramy. V tomto případě ale nešlo o známé symboly ďábla. Téměř jistě nahrazovaly ochranné talismany. Malovali je vojáci na noční hlídce, aby na ně nemohly zlé síly. Báli se víc útoku duchů a přízraků než ozbrojeného nepřítele zvenčí? Vyvolal jejich obavu přirozený strach, nebo nějaké paranormální úkazy, které sužovaly obyvatele hradu?

Hra, nebo amulet?

Představa, že se zde odehrávalo cosi podivného, nemusí stát jen na pohyblivých pískách fantazie. Malbám ve strážnici dominuje velký obrazec. Na první pohled připomíná herní plán mlýnu, na svislé stěně se ale nedaly používat kameny. Představuje tedy malba něco zcela jiného? Toto podezření umocňuje úplně stejné zpodobnění mlýnu, které bylo objeveno ve sklepení. V prostorách, které sloužily ke skladování potravin, ho kdosi pracně vyryl do skalní stěny. Komu se chtělo vynaložit tolik námahy a proč to udělal? Naprosto stejný obrazec sloužil na Srí Lance jako ochrana proti zlým duchům. Také na severu Afriky a na Blízkém východě se vyráběly amulety s podobnými geometrickými vzory. Objevuje se podoba mlýnu na hradě ze stejného důvodu? Měl tento magický obrazec posílit ochrannou moc pentagramu, zabránit duchům, aby neděsili noční hlídku a služebnictvo, které chodilo do sklepa? Pokud ano, jak se povědomí o jeho účinku dostalo z východních zemí na Pernštejn?

Osudové spojení

Na Pernštejně lze zkrátka na záhady narazit na každém kroku. Poblíž vstupní brány se vzpíná k obloze památný tis. Je to jeden z nejstarších stromů u nás. Podle pověsti vyrostl z hole, o kterou se opíral poutník při svém návratu ze Svaté země. Šel okolo, když dělníci začínali budovat základy Pernštejna, a nevěřil, že by se na tak strmé skále dal postavit hrad. „To se spíš má hůl zazelená a vyroste z ní statný strom," prohlásil a zabodl hůl do země. Neuvěřitelné se stalo skutečností. Hůl zapustila kořeny. Rostla stejně rychle jako hradební zdi, a když byl Pernštejn hotov, stál u něj košatý tis. Jejich osudy jsou prý spojeny. Pokud bude tis stále zelený, bude stát i hrad. Každé poškození stromu naopak bolestně postihne hradní budovy. Zní to jako báje, ale záhadné spojení osudů obou souputníků potvrzují četná fakta. Když blesk sežehl vrchol tisu, do rána se propadla klenba jednoho sálu. Na začátku dubna roku 2005 se stromu ulomila větev a o pár dní později zachvátil hrad rozsáhlý požár, který zničil hradní sýpku s cenným depozitářem… ■

Má „kámen smrti" opravdu vražednou moc, nebo to jsou jen průvodcovské povídačky?

Jak vysvětlit, že uspořádání staveb a jiných architektonických prvků v parku přesně odpovídá rytině na kameni?

Baletka
Pohodlné noční vlaky pro všechny typy spáčů
Praha Budapešť
od 773 Kč
Děti, studenti a senioři nad 65 let od 565 Kč
www.cd.cz
České dráhy
Národní dopravce

ČD PRŮVODCE

EuroNight
Spánek? Raději ve vlaku než za volantem!

Můžete potkat ve vlaku
Jana Šrejma Kačírková

Pilsner Urquell
Expresem až k Jubilejní bráně

Články v této rubrice mají pouze informativní charakter.
Přeprava ve vlacích ČD se řídí tarifem TR 10 a SPPO.

Jde na vás spánek? Raději ve vlaku než za volantem!

Stále více Čechů při plánování svých cest sází na železnici. Proč? V dnešní hektické době většina z nás ocení trochu volného času. Každý ho ve vlaku trávíme podle svého gusta – s rodinou a přáteli, čtením knížky, sledováním filmů i třeba dohánění pracovních povinností. Nechcete celou noc řídit a uvítali byste trochu relaxu? Dálkové noční spoje vám poslouží jako pojízdný hotel a ráno přijedete do cíle vaší cesty svěží a odpočatí.

Počet cestujících Českých drah už deset let roste. Auto za vlak vymění denně přes půl milionu lidí. Místo stresu z dopravních situací na frekventovaných silnicích získají pohodlí, bezpečí, a hlavně čas, který mohou věnovat sami sobě, rodině a přátelům. Výhody rychlého a pohodlného cestování dnes objevují obyvatelé většiny českých regionů, kde jezdí moderní soupravy po rychlých tratích.

Vlakem však lze rychle a pohodlně cestovat také na větší vzdálenosti do okolních států. Plánujete cestu do vybraných destinací na Slovensko, do Budapešti nebo třeba do Krakova? Nemusíte si nutně ukrajovat čas cestováním za bílého dne. Stačí se večer ubytovat v lůžkových a lehátkových vozech nočních vlaků, a zatímco vy spíte, vlak vás odveze stovky kilometrů daleko. Z České republiky je dnes možné cestovat přímými nočními spoji EuroNight na Slovensko, do Maďarska, Polska, Rakouska a Švýcarska. V nočních vlacích bývají zpravidla k dispozici vozy 2. třídy (v některých případech i 1. třídy) na sezení, ty mají však omezenou kapacitu. Pro lepší komfort i odpočinek jsou proto k dispozici lůžkové a lehátkové vozy. Na Slovensko navíc každý den jezdí autovlak EN Slovakia, který sveze i vaše auto až do Popradu, Košic či Humenného. V sezoně je posílen o další spoj s vykládkou vozů v Popradu.

Sprcha, budíček i snídaně

Velmi pohodlné a bezpečné noční cestování nabízejí lůžkové vozy. K dispozici jsou kupé

SNÍDAŇOVÝ BALÍČEK

Ve všech lůžkových vozech se servisem JLV je v ceně přepravy ve všech kategoriích snídaňový balíček zahrnující dle výběru cestujícího sladkou (džem, med, máslo) či slanou snídani (smetanový sýr, máslo), pečivo, oplatku a teplý i studený nápoj (čaj či káva, džus a neperlivá voda).

Economy se třemi lůžky s možnou úpravou jen pro dva nebo jednoho cestujícího, vždy s hygienickým koutkem s umyvadlem, toaletní skříňkou a studenou i teplou vodou. Ve vlacích do Curychu, Krakova, Varšavy a do Budapešti jsou k dispozici v každém lůžkovém voze i tři kupé karogorie Deluxe s WC a sprchovým koutem přímo v kupé. Některá kupé mohou být propojena pro společné cestování větší skupiny. V lůžkových vozech není povolena přeprava psů. Každé

CENY JÍZDNÉHO V PŘEDPRODEJI

Relace	dospělí*	děti, studenti a senioři*
Praha – Poprad-Tatry	od 500 Kč	od 353 Kč
Praha – Košice	od 553 Kč	od 405 Kč
Praha – Humenné	od 605 Kč	od 458 Kč
Praha – Budapešť	od 773 Kč	od 565 Kč
Praha – Krakov	od 747 Kč	od 481 Kč
Praha – Varšava	od 1 010 Kč	od 744 Kč
Praha – Curych (pouze lůžkový vůz)	od 1 447 Kč	od 1 263 Kč

**Uvedené ceny platí pro jízdenky s příplatkem do lehátkového vozu (s výjimkou spoje do Curychu).*

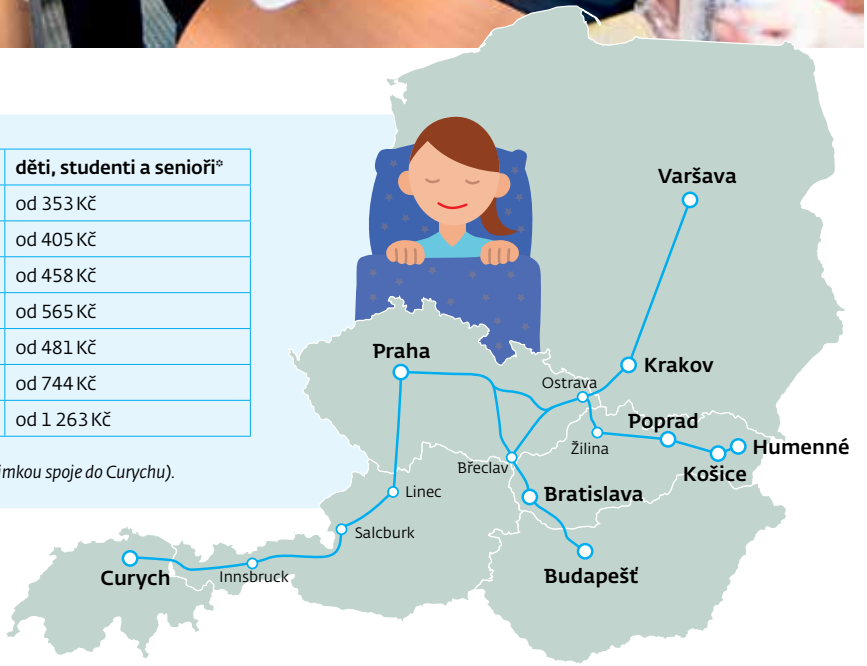

lůžko je vybaveno prostěradlem, povlečeným polštářem a přikrývkou, samozřejmostí je ručník a hygienický balíček s mýdlem, šamponem, zubním kartáčkem a pastou, pitná voda na vypláchnutí úst a hotelové pantofle (v kategorii Deluxe navíc s koupací čepicí do sprchy a izolačními ucpávkami do uší).

Na konci lůžkového vozu je přístupné společné WC a sprchový kout. Lůžka lze jednoduše upravit na sedadla k dennímu cestování. Dveře všech kupé jsou zajištěny bezpečnostním zámkem a v oddílech je telefon pro komunikaci s průvodcem lůžkového vozu, který je po celou dobu k dispozici. Během cesty dává pozor na bezpečnost a dodržování nočního klidu. Při nástupu do vozu si od cestujících vybere jízdní doklady, které sám předloží ke kontrole průvodčímu, aby si každý cestující užil ničím nerušený spánek. Ráno průvodce každého vzbudí vždy 30 minut před příjezdem vlaku do cílové stanice (podle dohody i dříve) a donese snídani. U průvodce je také možné zakoupit drobné občerstvení včetně alkoholických a nealkoholických nápojů.

Lehátka pro méně náročné

Ekonomickou variantu nočního cestování představují lehátkové vozy s šestimístnými nebo čtyřmístnými oddíly, pro denní cestování snadno polohovatelnými k sezení. WC a umývárny jsou v lehátkových vozech společné. Při nástupu zpravidla průvodce předá lůžkoviny, které si cestující na své lehátko připraví sami. U průvodce také lze zakoupit drobné občerstvení, studené i teplé nápoje. V ceně přepravy není zahrnut snídaňový ani hygienický balíček, cestující obdrží neperlivou vodu 0,5 l. V lehátkových vozech je (na rozdíl od lůžkových vozů) povolena přeprava psů.

Ve všech lůžkových (včetně kategorie Deluxe) i lehátkových vozech platí obyčejné jízdné pro 2. třídu. Při nákupu jízdenky je však třeba zaplatit lůžkový nebo lehátkový příplatek. Během adventu a prázdnin mohou být vozy plně obsazené, doporučujeme proto nákup příplatků v předprodeji (2 měsíce předem). ■

VÍCE NA WWW.CD.CZ

Expresem až k Jubilejní bráně

V Plzeňském Prazdroji se vaří nejen skvělé pivo, ale i jedinečné akce! Přijeďte přímo do plzeňského pivovaru, kde se zrodila legenda Pilsner Urquell. Vydejte se sem 5. října na Pilsner Fest nebo kdykoli jindy, třeba na soukromý večírek s kolegy či rodinnou oslavu. Vybírat můžete vždy z mnoha druhů zábavy i netradičních míst po celém areálu.

Už 177 let uběhlo od uvaření první várky ležáku, který dal vzniknout pivu plzeňského typu. Oslavte výročí tohoto lahodného moku s námi na Pilsner Festu v sobotu 5. října. Co vás letos čeká? Především ten pravý originál – ležák Pilsner Urquell. Letošní ročník však nabídne jednu specialitu navíc. Vůbec poprvé se v rámci festivalu představí vyhlášená lokální piva z několika minipivovarů jako třeba Matuška, Zhůřák, Mazák, Chomout a Zámecký pivovar Frýdlant či Kamenice nad Lipou.

Prohlídky podle vašeho gusta

V průběhu celého dne si každý může projít speciální prohlídkový okruh po stopách Spalkova projektu a nahlédnout do vodárenské věže, která patří k ikonám jak Plzeňského Prazdroje, tak i celého města. Další zastávka bude u elektrocentrály a bednárny, kde se na vlastní oči podíváte, jak se staví tzv. kukna, a seznámíte se s tímto netradičním řemeslem. Na závěr prohlídky ochutnáte nefiltrované a nepasterizované pivo načepované přímo z dubového ležáckého sudu v historických sklepích. Vstupenky doporučujeme zakoupit předem na https://prazdroj.colosseum.eu/prazdroj/list. Po celý den probíhají také klasické prohlídky pivovaru pro objednané skupiny. Rezervujte si je prostřednictvím webu www.prazdrojvisit.cz.

Zdarma na Pilsner Fest

I zodpovědní řidiči si mohou Pilsner Fest užít se vším všudy. Plzeňský Prazdroj ve spolupráci s Českými drahami vypraví do Plzně a zpět speciální vlak Pilsner Expres, který cestujícím umožní vychutnat si neopakovatelnou atmosféru bezpečně a pohodlně. Všichni návštěvníci pivního festivalu se navíc svezou vlakem zdarma. Vlak odjíždí v sobotu 5. října v 10:30 z hlavního nádraží v Praze přes Prahu-Smíchov, Beroun, Hořovice, Rokycany do Plzně a zpět ve 23:30 hodin. Uvedené časy jsou orientační.

Večírek, svatba nebo workshop?

Pokud nemáte první říjnovou sobotu čas, nezoufejte. Slavná Jubilejní brána pivovaru je pro vás otevřená po celý rok. Hledáte třeba netradiční místo pro večírek? Objevíte zde prostory vhodné jak pro workshopy, konference, svatby, tak i pro firemní večírky. Vybírat můžete z reprezentačních sálů s kapacitou až 150 osob ve společenském centru Secese, prostor Návštěvnického centra a nádvoří, využít lze i stylové posezení přímo v pivovarských sklepích nebo na nově zrekonstruované varně Gambrinus. Malebné nádvoří mezi historickými budovami je vhodné i pro velké prezentační eventy. Pronajmout si můžete i kryté pódium včetně ozvučení. Získáte tak prostor odpovídajících parametrů pro pořádání koncertů, festivalů a různých společenských setkání. Zajímá vás pár tipů na zpestření programu? Staňte se mistrem čepování piva nebo se proměňte v ledaře, sladaře, bednáře a v pivovarských sklepích zažijte dobrodružství během Cesty pivovarského tovaryše. ■

VÍCE NA WWW.PILSNERFEST.CZ NEBO NA WWW.CD.CZ

Čtyři města, jeden DAS FILMFEST

Vzpomínky na dobu, kdy bylo ještě Německo rozdělené na dvě části, pocta ikonickému švýcarskému herci Brunovi Ganzovi, kultovní Karl May nebo rebelové bouřící se proti konzumu a konformitě… Více než pět desítek těch nejzajímavějších snímků německé, rakouské a švýcarské produkce uvidí letos návštěvníci festivalu DAS FILMFEST hned ve čtyřech městech – v Praze, Brně, Plzni a Jihlavě.

Zatím nejbohatší program v historii festivalu si budou moci filmoví fanoušci letos vychutnat od 16. do 25. října. DAS FILMFEST nabídne v letošním roce osm programových sekcí – kromě tradiční DAS FILMFEST SPEZIAL, která představí ty nejzajímavější, cenami ověnčené i divácky úspěšné snímky, dokumentární DIE DOKU, krátkometrážní SHORTS a dětské BIO JUNIOR, se mohou diváci těšit i na pečlivě sestavené tematické sekce. TENKRÁT NA VÝCHODĚ (ES WAR EINMAL IM OSTEN) nabídne u příležitosti 30 let od pádu Berlínské zdi celou řadu filmů, které na osobních příbězích zprostředkují události a náladu té doby. Sekce REBELLION & REVOLTE se zaměří na rebelující a často výstřední hrdiny, kteří se bouří proti společnosti.

Pocta hercům i spisovatelům

Letošní program vzdá také hold dvěma kulturním ikonám. Švýcarský filmový a divadelní herec Bruno Ganz patřil k nejvýznamnějším německy mluvícím hercům současnosti. Nejvíce se proslavil rolí Adolfa Hitlera ve filmu Pád třetí říše, a právě tento snímek, stejně jako kultovní film Wima Wenderse Nebe nad Berlínem, budou k vidění v rámci retrospektivní sekce RETROSPEKTIVE: BRUNO GANZ. Druhou osobností, které letošní program skládá poctu, je německý spisovatel, na jehož dobrodružných románech z Divokého západu vyrostlo několik generací. Sekce KULT KARL MAY uvede čtyři snímky včetně u nás zcela neznámé loutkové adaptace Stopa vede ke Stříbrnému jezeru.

V rámci DAS FILMFEST SPEZIAL festival uvede například „kabaretní" komedii Love Machine, herecky bravurní road movie 25 km/h nebo film Půda pod nohama vyprávějící příběh o tom, jaké to je, když se vám pomalu hroutí život. Obrovské emoce zažijí diváci také v sekci REBELLION & REVOLTE v citlivém dramatu L'Animale a v pestrém a vášnivém debutu Rozbij moje srdce. Program představí i německého oscarového kandidáta Narušitel systému či drsný film o šikaně a o síle sociálních médií – Plavání. Do dob minulého režimu zavede diváky v sekci TENKRÁT NA VÝCHODĚ například vynikající animovaný snímek Fany a pes (na festivalu bude uveden v předpremiéře), příběh Tichá revoluce o nenápadném osobním hrdinství či napínavý film Balón o odvážném pokusu o útěk na Západ s pomocí horkovzdušného balonu. Milovníci dokumentů se v sekci DIE DOKU mohou těšit mimo jiné na hudební dokument Protože žiješ jen jednou – Die Toten Hosen a Berlin Bouncer. Přehlídku tradičně spolupořádají Goethe-Institut, Rakouské kulturní fórum v Praze a Švýcarské velvyslanectví v České republice. ■

VÍCE NA WWW.DASFILMFEST.CZ

MŮŽETE POTKAT VE VLAKU

Opera nemá konkurenci, ale neumí se prodat

Jana Šrejma Kačírková se spíše než v opeře viděla jako popová hvězda. Kouzlu klasiky podlehla až na konzervatoři a říká, že lepší rozhodnutí udělat nemohla. Má za sebou téměř 50 operních rolí na nejznámějších tuzemských scénách. Skoro to vypadá, že Česko je pro tuto půvabnou sopranistku malé. A tak řeší dilema talentovaných žen: rodina, nebo kariéra?

TEXT: VÁCLAV RUBEŠ **FOTO:** MICHAL MÁLEK

Jaké jste měla léto?
Krásné. Strávila jsem ho ve Vidově, což je malá vesnice u Českých Budějovic, kde jsem jako malá vyrůstala na statku. Užila jsem si dostatek odpočinku a nicnedělání.

Je potřeba i během nicnedělání pečovat o hlas?
Hlasivky jsou sval. A jako pro každý sval je určitě lepší, když ho nenecháte ladem. Rozezpívávám se, ale zároveň nechávám hlas i odpočinout, protože mám poměrně dost vystoupení, na která musím být čerstvá.

Takže si doma po vystoupení nezpíváte?
Naopak! Zpívám si často hned po skončení vystoupení ještě v divadle a občas mne kolegové upozorňují, že už jsem v šatně a představení skončilo (smích). Na druhou stranu ticho léčí, všeho moc škodí a já musím poměrně dost času věnovat poslechu árií, které mne čekají. Možná proto je moje nejoblíbenější rádio zpravodajské, kde převládá mluvené slovo.

Proč jste se rozhodla živit se zpěvem?
Víceméně o tom rozhodli rodiče, protože mne jako dítě dali do sboru. Naši si mysleli, že bych se tím mohla zabavit, ale ani ve snu je nenapadlo, že se tím budu jednou živit. Zajímavé je, že na konzervatoř mě nepustili, a tak jsem začala studovat česko-anglické gymnázium. Protože mě ale zpěv stále bavil, začala jsem docházet na hodiny k operní zpěvačce Libuši Domanínské, která na mne přenesla opravdové nadšení z hudby.

Od počátku jste věděla, že se chcete věnovat klasice?
Samozřejmě že jsem toužila po kariéře popové zpěvačky, a kdyby mi tenkrát někdo řekl, že budu zpívat operní árie, myslela bych si, že se zbláznil. Ale když jsem po gymplu nastoupila na konzervatoř a zároveň trénovala s paní Domanínskou, změnila jsem názor. Nacházela jsem v opeře emoce, které jsem předtím nevnímala, a také mi došlo, že technika operního zpěvu je výrazně náročnější než u popu. Tím nechci říct, že zpěváci populární hudby neumí zpívat, ale může si to dovolit větší procento z nich. Zaplnit sál jen svým hlasem ale zvládne mnohem méně lidí. Tohle všechno u mne vytvořilo cestu, ze které už nebylo návratu.

Jaké bylo vaše první angažmá?
Po konzervatoři jsem dlouhou dobu hostovala v Ostravě. Hrozně ráda na to vzpomínám, protože ačkoli jsem neměla stálé angažmá, dostávala jsem jednu krásnou roli za druhou. Pan ředitel byl formát, a když nějakou roli přislíbil, dostala jsem ji, byť to bylo třeba až za rok. Na druhou stranu mne tahle milá a přátelská scéna upoutala na celých 10 let. Byla jsem spokojená a neměla jsem potřebu hledat další uplatnění.

Ale dostala jste se až na tuzemskou nejváženější scénu…
Do Národního divadla jsem se dostala proto, že se Ostrava po příchodu nového ředitele na půl roku odmlčela a já zvažovala co dál. Šéf pražské opery mě sice viděl na jednom předzpívání, ale jak mi později řekl, byla jsem podle něj příliš nudná. Názor změnil až při vystoupení v Liberci, kde mě viděl v roli a nabídl mi spolupráci.

Které jsou vaše oblíbené role?
Mám ráda Faustovu Markétku. Tu si připomínám v Brně, kde s ní aktuálně vystupuji. Krásná postava je také Rusalka, ačkoli tu mám zatím možnost si zazpívat jen v Českém Krumlově, ale věřím, že na to je ještě čas a Rusalky si užiju dost. Moje „parádní" role je La traviata, kterou jsem zpívala ve všech svých působištích. Těším se i na vystoupení s Českou filharmonií v Rudolfinu, kde zazní od 2. do 4. října 2019 Glagolská mše od Leoše Janáčka. Samozřejmě ale nerozlišuji mezi více a méně oblíbenou rolí. Musím pochopit a milovat všechny, jinak by nebylo něco v pořádku.

Dá se pochopit postava, kterou autor napsal třeba před 150 lety?
Trpíme utkvělou představou, že jsme jiní a naše příběhy se nedají s těmi, které lidstvo prožívalo před staletími, srovnat. Ale není to pravda. V podstatě se nic nezměnilo. Pořád jde o emoce, které vzbuzuje láska, nenávist, strach, radost a další podněty.

JANA ŠREJMA KAČÍRKOVÁ (37)

Vyrůstala na statku nedaleko Českých Budějovic. Vystudovala gymnázium, Pražskou konzervatoř a Ostravskou univerzitu. Byla v angažmá v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě, hostovala v Českých Budějovicích, Liberci, Plzni, Českém Krumlově či Bratislavě. V roce 2010 debutovala v Národním divadle v Praze, od roku 2016 je členkou souboru Národního divadla v Brně. Dvakrát získala ocenění Thálie. Je vdaná, s manželem vychovává pětiletou dceru.

Takže opera má stále co říct?
Samozřejmě. Myslím si ale, že opeře by hodně pomohla výraznější propagace. Například muzikály mají marketingovou a komunikační podporu mnohem propracovanější, což se odráží v zájmu diváků a návštěvnosti. Opera má své stálé příznivce, ale nové moc neoslovuje.

Je to konkurencí, třeba právě muzikálů?
Když se řekne opera, jako první spoustu lidí napadne: „Ježišmarjá, to mi bude někdo řvát 3 hodiny do ucha!" Jenže ti lidé se už kvůli chybějící komunikaci nedozvědí, že když zpívá operní profesionál, musí mít divák pocit, že mluví. Jen tak si může užít a pochopit příběh, vnímat sílu orchestru, vychutnat si tu atmosféru, kterou vám jiné představení nenabídne. Těžko se to popisuje, a aby to lidé mohli zažít, musí je do divadla nalákat marketing. A to se neděje. Opera jako taková konkurenci nemá, jen se neumí sama prodat.

Vy sama trošku bojíte mýty o operních pěvkyních už jen tím, jak vypadáte…
To je trend, který se nevyhýbá ani opeře, ale já si myslím, že je to dobře. Pěvci ani pěvkyně nemusí mít 40 kilogramů nadváhy, aby dobře zněli. Znám řadu kolegů i kolegyň, kteří shodili dost kilogramů, moc jim to sluší a na jejich výkonech se to nijak negativně nepodepsalo. Nahlas to nikdo neřekne, ale začíná se to vyžadovat.

Máte za sebou skoro 50 operních rolí na nejvýznamnějších tuzemských scénách. Láká vás zahraničí?
Láká, a hodně. V Čechách i ve světě je velká konkurence, proto se snažím se stále zdokonalovat. V létě mě moc potěšila nabídka na záskok sopránového sóla v Janáčkově Glagolské mši na prestižním koncertu BBC Proms v Londýně. Můj manažer Pavel Šporcl dělá vše proto, aby takových nabídek přibývalo, a na mně je být vždy maximálně připravená.

Předpokládám, že dost cestujete. Co vy a vlaky?
Ty mám doslova v rodině, protože můj tatínek pracuje na železnici v Českých Budějovicích celý život. Už jako dítě jsem cestovala převážně vlakem a dost často ho využívám i nyní. Jsem spokojená, jediné, co bych vytkla, je klimatizace, která někdy chladí tak intenzivně, že mám obavu, abych odzpívala představení. Jinak ale neznám klidnější místo pro četbu notových partů. ■

CHOCOTOPIA

Sladce strávený čas v centru Prahy

Několik metrů od pražského orloje, na adrese Celetná 15, si můžete do sytosti vychutnat volný čas. Ve čtyřpatrovém domu Chocotopia se totiž skrývá muzeum čokolády a voskových figurín, virtuální realita i obchod jako vystřižený z kouzelného světa Willyho Wonky. Vítejte ve světě čokoládové zábavy.

Hned na lavičce před vchodem vás uvítá Forrest Gump, který otevírá svou legendární bonboniéru. Tady totiž skutečně nikdy nevíte, co všechno ochutnáte. Dokazuje to hned muzeální expozice ve druhém a třetím podlaží, která představuje unikátní cestu časem po stopách čokolády. Nechat se unést do sladkého světa je snadné, prohlídka totiž zahrnuje ochutnávku nejrůznějších druhů čokolády. Jakou roli hrála v historii od dob Aztéků a jak se vlastně dostala do Evropy, vám zodpoví interaktivní výstava, která se jí věnuje od pěstování kakaových bobů po názornou ukázku výroby pralinek, kterou můžete sledovat už v lobby Chocotopie.

Staňte se mistrem chocolatierem

Nemusíte zůstat u nakukování pod ruce mistrům chocolatierům, stačí si nasadit cukrářskou čepici a plášť a stát se jedním z nich. V nabídce jsou tři druhy workshopů, kde se naučíte vše od výroby klasické tabulkové čokolády po originální medailonky či belgické karaxy. Pro náročnější milovníky sladkých chutí jsou připravené kurzy, ve kterých se naučí vyrobit i čokoládové figurky a nemine je ani „hodinářská práce" s dokonalými pralinkami. Pro dětské návštěvníky je připraven workshop, kde si mohou své výtvory dochutit podle vlastní fantazie, třeba lentilkami či bonbony marshmallow, nebo si vyzkoušet kreslení čokoládou.

S Marilyn Monroe i Karlem IV.

Pokračujte do muzea voskových figurín a setkejte se s bezmála padesáti významnými osobnostmi. V jedinečných prostorách tanečního sálu vás přivítá řada světových hvězd od George Clooneyho a Marilyn Monroe po tuzemské známé tváře, jako jsou Aňa Geislerová či Tereza Maxová. Voskové dvojníky mají v Chocotopii také osobnosti z politického života. Vedle Baracka Obamy si potřesete pravicí třeba s královnou Alžbětou. Zastoupeny jsou i známé postavy z české historie – expozice Pražské legendy zprostředkuje milovníkům historie setkání s Karlem IV. nebo se slavným rytířem Bruncvíkem. Na děti čeká vodník z Čertovky ve společnosti náčelníka Apačů Vinnetoua.

Mayské dobrodružství

Nahlédnout do jiné dimenze je stále rozšířenější zábavou, kterou v Praze můžete zažít hned na několika místech. Chocotopia je jedním z nich. Vydejte se na 360stupňový zážitek plný čokolády do mayské říše. Nevšední pohled do virtuální reality a cestování časem osloví nejen dětské, ale i dospělé návštěvníky. Výjimečnou a ručně vyrobenou čokoládu z kakaových bobů vypěstovaných na vlastních plantážích v Mexiku nabízí rozlehlý obchod v přízemí. Domů si odnesete jak exkluzivní tabulkovou čokoládu, tak netradiční kosmetiku a limitované edice sladkostí, které vznikají přímo před vašima očima v prostorách přízemí muzea. ■

VÍCE NA WWW.CHOCOTOPIA.CZ

Nové tváře PURE MODEL? Už brzy!

Na druhém finálovém galavečeru prestižní modelingové soutěže PURE MODEL 2019, který proběhne už 9. října, se o kontrakt v celkové hodnotě 1,5 milionu korun utká deset dívek a šest chlapců. Finále bude možné sledovat formou on-line streamu na instagramovém profilu @puremodel nebo na YouTube kanálu modelingové agentury.

Vítězstvím už je však samotná účast ve finále soutěže. To může potvrdit loňská finalistka Barbora Fialová, jež se nedávno stala celosvětovou tváří nové kampaně Gucci. Úspěchy na světovém poli modelingu sklízejí také loňští vítězové Anna Brodecká a Oliver Průcha. Nové tváře se pro ročník 2019 hledaly již od počátku roku. Postupu do finále modelingové soutěže předcházela castingová tour na prodejnách Douglas v celé České republice, která se stala součástí Douglas Beauty Street. Z téměř dvou tisíc uchazečů bylo vybráno sto semifinalistů. Ti bojovali o postup do finále začátkem června v hotelu Augustine v Praze, kde odborná porota rozhodla o těch nejzajímavějších tvářích.

Jak se rodí hvězdy

Letošní finalisté za sebou mají nejen sérii přípravných workshopů v moderních prostorách John Reed Fitness, kde získávali cenné rady pro práci ve světovém modelingu, učili se chodit, držet tělo či se správně stravovat. Neméně podstatná je pro finalisty po celou dobu příprav také péče o vlasy a pleť, které se ujali partneři projektu Batiste a Agrico Oil. Své první profesionální fotografie nafotili finalisté s předním módním fotografem Petrem Janderou v nové kolekci Pietro Filipi podzim/zima 2019/2020 doplněné pohodlnou elegantní obuví Högl. O účesy se postaral salon Roberta Starého, který o finalisty soutěže PURE MODEL pečuje již druhým rokem.

Ještě před finálovým galavečerem čeká finalisty představení se světovým modelingovým agentům, kteří si budou vybírat zajímavé tváře ke spolupráci. Finálový galavečer PURE MODEL 2019 se uskuteční 9. října 2019 v Praze v prostorách DOX+ a o vítězích rozhodne odborná porota složená především ze zástupců nejprestižnějších světových modelingových agentur v čele s Romanem Holárkem, majitelem agentury PURE MODEL Management. ■

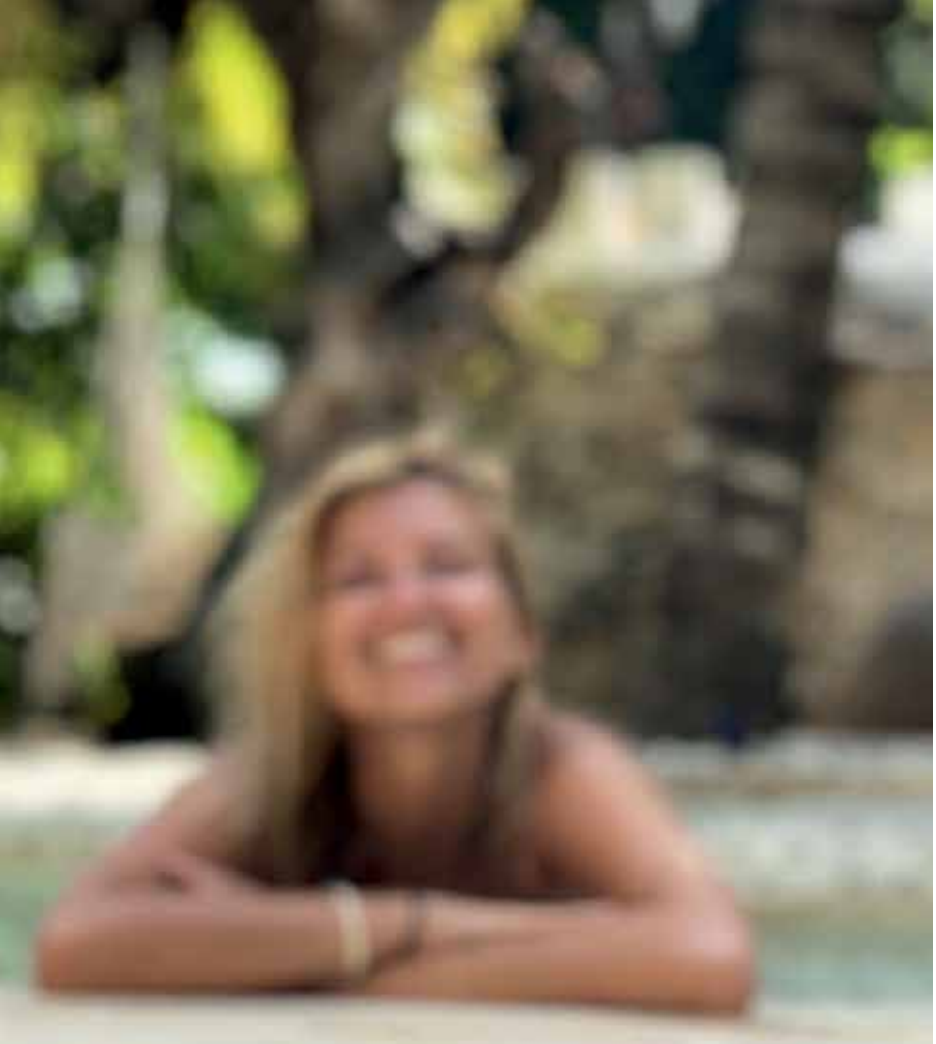

CES TOPIS

TEXT A FOTO: EVA FRAŇKOVÁ

S BATOLETEM na ostrov tisíce chrámů

BALI

Přiznávám, Bali je moje srdcová záležitost. Na tenhle indonéský ostrov jsem se nedávno vydala už potřetí, a i když se stává v posledních letech až příliš populární turistickou atrakcí, stále si uchovává svoji magickou tvář. Mohou za to zelená rýžová políčka, hinduistické chrámy na každém rohu, dechberoucí západy slunce a také vůně linoucí se vzduchem z obětin – košíčků z palmových listů s čerstvými květinami, zrnky rýže a vonnými tyčinkami... Jak se asi tento ráj zalíbí naší malé dceři?

Náš svatební obřad byl skromný, ale nezapomenutelný.

Sedmnáctihodinovou cestu v letadle zvládla Emily na jedničku.

Na skútru se tu jezdí i s kojenci.

Na Bali se ráda vracím i proto, že mě tam před dvěma lety můj muž požádal o ruku. Na útesu nad pláží Balangan jsme se rovnou i vzali za účasti oddávajícího, dvou svědkyň a kytaristy. Na sobě jsem měla bílé letní šaty a na hlavě věnec z květů, můj muž byl naboso a v plážové košili. Skromný, ale velmi emotivní obřad jsme si užili při západu slunce a na slavnostní večeři jsme odjeli jak jinak než na skútru. Když jsme letos přemýšleli, kam vyrazit na dovolenou i s naší osmiměsíční dcerou, dlouho jsme neváhali. Bali zase vyhrálo! Jako cíl cesty jsme tentokrát vybrali jižní část ostrova, kde jsou nádherné pláže. Přece jen s tak malým dítětem jsme neplánovali žádné velké cestování a chtěli jsme především nasávat slunce a odpočívat.

Na palubě s miminkem

Ano, let do Indonésie je dlouhý. Na první pohled se může zdát, že absolvovat sedmnáctihodinovou cestu ve vzduchu s kojencem je bláznovství. Popravdě měla jsem z toho trochu obavy. Nakonec ale vše proběhlo v pohodě a Emily navíc nebyla jediné batole v letadle. Šestihodinová cesta do Dubaje utekla poměrně rychle, letušky se snažily naši dcerku zabavit, a nechaly ji dokonce lézt po palubě nebo ji tu a tam pochovaly. Přestup v Dubaji trval jen hodinu a následujících 9 hodin do Denpasaru naše holčička prospala v závěsné postýlce, kterou letecká společnost miminkům automaticky připravuje. Jediné, co nám přišlo celkem otravné a zdlouhavé, bylo absolvování dvouhodinové fronty s nudícím se dítětem kvůli pohovoru s celním úředníkem a odevzdáním vyplněného formuláře ohledně cíle naší cesty.

NUSA DUA PATŘÍ MEZI DRAŽŠÍ LOKALITY S NEJVĚTŠÍM POČTEM LUXUSNÍCH HOTELŮ A RESORTŮ, ALE TAKY JE PONĚKUD ODŘÍZNUTÁ OD TYPICKÉ BALIJSKÉ KULTURY.

Surfaři si užívají západ slunce na Balanganu.

Jen co jsme se ocitli mimo letiště, praštil nás do nosu místní tropický vzduch. Protože byl duben, počasí se nám po celou dobu dovolené skoro neměnilo a panovaly příjemné teploty kolem 25 až 30 stupňů Celsia. Jsem srpnový lev, a tak mi horké počasí maximálně vyhovuje. Pršelo jenom v noci a tu a tam nás přepadl krátký osvěžující déšť během dne. Za počasí jsem byla nesmírně vděčná, protože když jsme na Bali byli posledně, panovalo zrovna oficiální období dešťů. Byl leden a z třítýdenní dovolené nám propršel celý první týden. Poučení pro čtenáře – jestliže nechcete strávit dovolenou v pláštěnkách, vyhněte se Bali v lednu a únoru. Naopak podzim a jaro můžu vřele doporučit!

Jak už jsem zmínila, dovolenou jsme se rozhodli trávit na jižním cípu, a to konkrétně na poloostrově Bukit Badung, který se rozprostírá asi 5 kilometrů jižně od Kuty. Většina poloostrova je vápencová, a tak se zde nedá pěstovat rýže jako na zbytku ostrova. Pro surfaře je ale tohle místo zdrojem velkého potěšení, protože skalnatá pobřeží zaručují skvělé příbojové vlny. První dny jsme byli ubytovaní v hotelu v Nusa Dua, kde jsme mohli z pokoje skočit rovnou do bazénu. Nusa Dua patří mezi dražší lokality s největším počtem luxusních hotelů a resortů, ale taky je poněkud odříznutá od typické balijské kultury. Dá se tu vyzkoušet paragliding, všude jsou půjčovny vodních skútrů a člunů, spa centra a kromě klasických indonéských restaurací jsme tu natrefili i na americké, nebo dokonce italské. Ačkoli jsme milovali bohaté hotelové snídaně i dětskou hernu, kde jsem většinou s malou trávila celé dopoledne, brzy nás neosobní hotelový komplex omrzel a my zatoužili znovu se přiblížit typické balijské atmosféře, kterou v resortu nemáte šanci nasát. A tak jsme dali hotelu sbohem a pronajali si vilu se zahradou blízko vesnice Ungasan, kde jsme

PRAKTICKÉ RADY NA CESTU

- Vízum do Indonésie je zdarma jen při pobytu do 30 dnů a dostanete ho po příletu na celní přepážce. Chystáte-li se sem na delší dobu, musíte si vyřídit víza předem na indonéském velvyslanectví v Praze. Jestliže pobyt překročíte, musíte na letišti zaplatit pokutu v hotovosti (za každý den bez víza zaplatíte 1 000 000 IDR, tedy zhruba 1 600 korun).
- Na Bali téměř nenarazíte na chodník, pěšky se tu chodí jen v centrech větších měst. Jinak se i na kratší vzdálenosti všichni přesouvají na skútru, který tu slouží jako nejrozšířenější dopravní prostředek. Řídí ho malé děti, starci i několikačlenné rodiny. Jezdí se tu vlevo a provoz ve městech je velmi hustý.
- Hromadná doprava tu nefunguje. Netroufáte-li si na to jezdit na skútru nebo se chystáte cestovat na delší vzdálenosti, pronajměte si auto nebo řidiče. Spolehlivě tu funguje služba Gojek – řidiče si objednáte díky mobilní aplikaci. My jsme službu Gojek využívali i na rychlý dovoz jídla z restaurací.
- Při cestě na pláž čekejte, že budete platit drobné vstupné za auto nebo motorku.
- Zdravotní péče je tu na velmi dobré úrovni (samozřejmě musíte mít cestovní pojištění). V balijských nemocnicích jsme byli hned několikrát, lékaři mluví anglicky, vše vám s úsměvem a trpělivostí vysvětlí a dají vhodné léky. V lékárnách zakoupíte i antibiotika, která jsou u nás jen na předpis.
- Co se týče kojenců, není nutné vybavit se z domova kvanty dětských potřeb. Pleny, dětskou kosmetiku i kojeneckou výživu mezinárodních značek seženete v každém větším obchodě či lékárně.

měli úplné soukromí, ale zároveň slyšeli ráno za plotem kokrhat kohouty, bučet krávy a projíždět místní na skútrech za hlasitého pokřikování dětí.

Gekon v domě

Zároveň nás však začalo budit hlasité kuňkání, asi jako kdybyste poslouchali žabí koncert. Bylo jasné, že zvuky má na svědomí jakési zvíře, které se pravidelně přemisťovalo po trámech střechy. Hlasité kvílení nás pronásledovalo noc co noc. To poslední, co na dovolené chcete, je budit se s batoletem nevyspalí. Hospodyně, která každé ráno přicházela uklidit, nám řekla, že jde o gekona. Takže ještěr! Představa, že máme v domě ještěra neidentifikovatelných rozměrů (prý můžou být až 35 centimetrů dlouzí), nebyla úplně příjemná, a tak jsme zavolali správci vily, aby situaci vyřešil.

Hned druhý den přišel „gekon hunter", tedy lovec gekonů. Celá vymítací akce působila spíše humorně, místní Balijec se pomocí bambusového klacku snažil gekona vyhnat z jeho skrýše, ale marně. Nepomohl ani sprej, kterým pokoj vystříkal. Tu ještěří potvoru jsme zahlédli jen jednou, vyhnat se ji ale nepodařilo. A tak jsme se po čtrnácti dnech stěhovali do jiné vily... Tchyně, která tu první část dovolené strávila s námi, však na zážitek s gekonem nemohla zapomenout, a tak si před cestou domů nechala v místním salonu na památku vytetovat malou černou ještěrku přímo na ruku. Vždyť je gekon navíc mezi hinduisty považován za posvátné zvíře a prý nosí štěstí!

Nejlepší pláže jsou na jihu

Na Bali žije 8 milionů obyvatel, ročně sem ale zavítá až 13 milionů turistů. Jde o ideální místo na to „přidat plyn" a procestovat tenhle sopečný ostrov na skútru křížem krážem! Jenže co si budeme povídat, s miminkem to tak úplně nejde. A tak jsme většinu času

Dreamland Beach je jednou z nejkrásnějších pláží na jihu ostrova.

trávili na plážích. Na Bali, které leží hned pod rovníkem, se vzhled pláží během dne dost proměňuje. Jsou tu totiž velmi silné přílivy a odlivy, a právě během odlivu se písčité pláže mění na jedno velké kamenité pole. Na druhou stranu ale také odcházejí i velké vlny, a tak je koupání při odlivu vhodné hlavně pro děti nebo slabší plavce, kteří se tak můžou naložit do přírodní vyhřáté vany.

I když nás pediatrička předem varovala, že dítě do jednoho roku nesmí v žádném případě na slunce, řídili jsme se vlastním selským rozumem. Emily, namazaná krémem s vysokým faktorem, v kombinézce a s kloboučkem na hlavě si pobyt na písečné pláži neskutečně užívala. Mořských vln se nejdřív bála, po asi dvou dnech se ale otrkala a pak si vodu zamilovala tak, že z ní nechtěla vůbec ven. Právě v hustém mokrém písku na Jimbaran Beach udělala svoje první krůčky. Většina balijských pláží má tmavý písek, jižní cíp je ale jednou z výjimek. Najdete tu nádherné bílé pláže s jemným pískem a tyrkysovou vodou.

Slunce na Bali zapadá kolem sedmé hodiny večerní, a právě tuto dobu jsme nejraději trávili u moře. Na kočárek jsme zanevřeli hned první den, do písku je přece jen trochu nepraktický. I Balijci o tom ví své a kočárky vůbec nepoužívají. Podle tradic se tu dokonce prý dítě do tří měsíců věku nesmí dotknout nohama země, jelikož je považováno za převtělení Boha, a tak je místní nosí pouze v rukou. Po jejich vzoru jsem si tedy malou brávala do nosítka a užívala si procházky po nekonečných plážích, kdy už není takové horko, a zapadající paprsky vás zlehka šimrají po tváři. Nejkrásnější vyhlídky na oceán při západu slunce jsou na pláži Green Bowl, která je obklopená útesy. Hned u parkoviště je navíc opičí chrám, kde se prohání desítky roztomilých opic, ze kterých byla naše Emilka naprosto u vytržení.

BALIJCI A TRADICE

Bali se také říká ostrov tisíce chrámů. Zdejší obyvatelé je totiž milují a staví si je i doma, kde jsou stejně nezbytnou součástí jako ložnice nebo třeba koupelna. Chrámy tu najdete podél silnic, na útesech, zkrátka úplně všude. Balijci si potrpí na tradice a ceremoniály. Slavnostních obřadů mají hned několik v měsíci a konají se nejčastěji na počest bohů. Největším svátkem je Nyepi neboli Den ticha a klidu a je to zároveň hinduistický Nový rok. Místní obyvatelé věří, že tento den nad ostrovem krouží zlí duchové, proto platí zákaz vycházení a všichni včetně turistů musí zůstat doma a být potichu a potmě.

Rýže kam se podíváš

Co na Bali kromě přírody a stále se usmívajících lidí miluju, je také jídlo v pouličních jídelnách, kterým se říká warungy. Ačkoli někdo může stravováním ve skromných vývařovnách pohrdat, já ho považuju za součást místní kultury a třeba takovou smaženou rybu s rýží a hromadou chilli, zabalenou do papíru, si vychutnám mnohem víc než

Rýžová políčka jsou tu hlavním zdrojem obživy.

CO NA BALI KROMĚ PŘÍRODY A STÁLE SE USMÍVAJÍCÍCH LIDÍ MILUJU, JE TAKÉ JÍDLO V POULIČNÍCH JÍDELNÁCH, KTERÝM SE ŘÍKÁ WARUNGY.

jídlo v hogo fogo restauraci. Nikdy jsem se tu navíc nesetkala se zažívacími problémy. A co na Bali určitě ochutnat? Přece Nasi Goreng – zdejší národní jídlo. Je velmi prosté, ale vynikající. Smažená rýže se spoustou zeleniny, arašídové a rybí omáčky, bylinek a se smaženým tofu, vejcem nebo masem. Zkrátka mix chutí a vůní.

Samozřejmostí jsou tu čerstvé ryby a krevety. V obchodech i na trzích je k mání velmi levně papája, avokádo, mango, zázvor, malé sladké banány nebo dračí ovoce (dragon fruit). Na pláži i ve stáncích vám rádi uříznou čerstvý kokos. Po vypití osvěžující a velmi zdravé kokosové vody si můžete vydlabat i dužinu, po které se například naše osmiměsíční Emily mohla utlouct. Co bych ještě ráda zmínila, je, že Balijci milují malé děti! A tak když tu přijdete do restaurace s dítětem, stačí požádat obsluhu, a ta se vaší ratolesti s radostí ujme! Proč to píšu? Každý rodič mi dá jistě za pravdu, že najíst se v klidu je (zvláště na dovolené) k nezaplacení…

Do Ubudu za cibetkou i šamanem

Po několika dnech strávených lenošením na pláži a v zahradě nás přece jen popadl cestovatelský duch a rozhodli jsme se vydat na výlet do Ubudu – středozemního města ležícího pod sopkou Agung, které byste při návštěvě Bali neměli vynechat. Tohle město mám navíc ráda i proto, že se v něm odehrává část mojí oblíbené knížky Jíst, meditovat, milovat, která byla také zfilmována s Julií Roberts v hlavní roli. Je to duchovní i kulturní centrum Bali a doslova ráj umění. Kromě toho tu je nespočet galerií a jógových studií.

Protože jsem klasická ženská, nemohla jsem vynechat návštěvu místní tržnice, kde jsem se vyžívala ve smlouvání, a domů si tak přivezla korálkové náramky, malované sošky i typické dřevěné masky za zlomek původní ceny. Seženete tu ale také ručně vyráběné nádobí, teakový nábytek, obrazy, vázy, proutěné koše i kamenné sochy. Slavný Opičí prales jsme vynechali, protože jsme ho viděli už minule. Co jsem ale chtěla vyzkoušet, byla ochutnávka pravé indonéské kávy Kopi Luwak, která patří k nejkvalitnějším a nejdražším na světě. O co jde? Za její výrobou stojí roztomilé zvířátko luwak, které připomíná lasičku nebo kočku. Říká se jí také cibetka. Zvířátko se živí plody kávovníku. Zrna, která neumí strávit, poté vyloučí, a právě z nich se připravuje tahle údajně skvělá káva. Osobně mě její chuť tedy dost zklamala, protože byla výrazně hořká. Pokud ale někdy v okolí Ubudu budete, zastavte se na některé z kávových plantáží či farem a cibetkovou kávu okoštujte. Třeba vám zachutná!

Dalším důvodem, proč jsme vyrazili zrovna do turisticky vyhlášeného Ubudu, byla návštěva šamana. Doporučení nám na něj dala Češka Simona, která na Bali žije

VLAK+ LETIŠTĚ PRAHA

Jak se dostanete z pražského hlavního nádraží na Letiště Václava Havla Praha? S jízdenkou Vlak+ letiště Praha vás České dráhy odvezou pohodlně až k terminálům a po návratu ze zahraničí i zpět domů, a to za zvýhodněnou cenu (sleva 25 % ze zpáteční jízdenky). Stačí si z kterékoli stanice v ČR zakoupit zpáteční jízdenku 2. třídy Vlak+ letiště Praha do cílové stanice Praha letiště/Airport a ve stanici Praha hl. n. přestoupit na autobusovou linku Airport Express (AE). Nízkopodlažní autobusy odjíždí každou čtvrthodinu od Fantovy budovy. Pro zpáteční cestu je nutné si nechat na letišti jízdenku orazítkovat podle platných pokynů. Více na **www.cd.cz**.

ŠAMANI JSOU PRO BALIJCE NĚCO JAKO DOKTOŘI, LÉČITELÉ, PSYCHOLOGOVÉ A VĚŠTCI ZÁROVEŇ A VYHLEDÁVÁ JE TU KAŽDÝ – AŤ CHUDÝ, NEBO BOHATÝ.

a provozuje několik apartmánů. Šamani jsou pro Balijce něco jako doktoři, léčitelé, psychologové a věštci zároveň a vyhledává je tu každý – ať chudý, nebo bohatý. Čekací lhůty jsou dlouhé, my jsme ale měli štěstí, protože Simona nám dokázala zařídit, že nás šaman přijal jen pár dní od objednání. Už když jsme se blížili do jeho svatyně, můj muž povídá: „Hele, on je dokonce na Google mapách!" To nás trochu zarazilo. Vážně má tenhle člověk s údajně nadpřirozenými schopnostmi zapotřebí mít takovou reklamu? Druhé překvapení přišlo na řadu hned uvnitř jeho zahrady. Ujala se nás asistentka s tím, že jsme třetí v pořadí a musíme čekat. Jo, na šamana se tu zkrátka stojí fronty!

Poté co nás muž středního věku v obleku připomínajícím kimono přivítal, zapálil uvnitř svatyně svíčku a vonnou tyčinku, pomodlil se za nás a hned k věci se zeptal, kvůli čemu jsme sem přijeli. Nechci tu zabíhat do detailů, ale ve zkratce jsme chtěli jen zjistit, proč je naše holčička tak moc živá, vznětlivá, špatně spí a hodně se vzteká. Dozvěděli jsme se, že máme velice inteligentní dítě, jehož jedinečnost se projevuje právě zvýšenou aktivitou a přecitlivělostí. Pak na Emily provedl rituál, který by ji měl trochu zklidnit. My jsme se ptali na budoucnost, konkrétně na otázku bydlení, a podle šamanovy vize jsme se dozvěděli, že budeme mít už brzy dva domy. „Proč dva domy? Na co by nám byly? Že jako já budu žít v jednom a manžel ve druhém?" ptala jsem se ho s údivem. „Ne, zůstanete spolu, ale budete mít dva krásné domy," trval na svém šaman. Věřte tomu nebo ne, jsou čtyři měsíce od toho okamžiku a my právě řešíme koupi staršího rodinného domu se zahradou, na které stojí také stodola. A jestli vás zajímá, jak to dopadlo s Emilkou, tak ta nám bohužel dává zabrat pořád, i když je pravda, že už tolik nepláče a je mnohem veselejší… ■

OBLEK NA MÍRU
Z ITALSKÉHO MATERIÁLU
+ KOŠILE NA MÍRU JAKO DÁREK

17.500 Kč

REZERVUJTE SI MĚŘENÍ

ING. MARIE KADLECOVÁ
+420 702 201 831

Pasáž Černá Růže
Na Příkopě 12
Praha 1

WWW.BERNHARDT-PRAHA.CZ

BERNHARDT

POHÁDKY O MAŠINKÁCH aneb

Hledat Googlem

TEXT: PAVEL FREJ
FOTO: SHUTTERSTOCK, ARCHIV ČD A WIKIPEDIE

BIG DATA

Co prozradil náš přítel „Gůgl“

Zkusím štěstí

Je oblíbenější Brejlovec, nebo Bardotka? Touží lidé stát se více pilotem, nebo strojvedoucím? Do které země chceme jet vlakem nejčastěji? Internetové vyhledávače vám na tyto otázky přímo neodpoví, naopak správná analýza toho, na co se lidé nejčastěji ptají, může mnohé napovědět. A to díky obrovskému množství dat a důvěře, kterou lidé do vyhledávačů vkládají. Vítejte ve světě fenoménu označovaného jako BIG DATA!

Internetový vyhledávač je takový náš zpovědník. Řekněte sami: Komu jinému a s takovou bezprostředností denně odkrýváte své nitro, pocity, obavy, zvědavost, ale i touhy a přání? Neustále hledáme informace, léky proti bolestem, proti nudě i rady do života. Co nám tedy prozradila „velká data“, když jsme se zaměřili na železnici?

Strojvedoucím kralují Plzeňáci

Začneme u profese, která je se železnicí i vlaky spjatá jako tělo s duší. Ve spojení s výrazem strojvedoucí lidé nejčastěji hledají výši platu, požadavky na profesi a školy. Tedy nic neočekávaného. Na předních příčkách se ale také vyjímají plzeňští strojvedoucí. Co je v Plzni na strojvedoucích tak zajímavého? V tomto případě je odpověď poměrně jednoduchá, a jak mnozí železniční nadšenci možná už tuší, jde o webovou stránku se spoustou popisů, návodů a zajímavostí kolem drážních vozidel, kterou kdysi založili dva plzeňští strojvedoucí (www.strojvedouciplzen.cz).

Ale byli bychom špatní analytikové, kdybychom nevyzkoušeli také synonyma. Čeština připouští i trošku zastaralejší výraz strojvůdce. A ve spojení s ním je na vrcholu deník strojvůdce. Pokud si myslíte, že si strojvedoucí běžně píšou deníčky, zveřejňují je na internetu a vy se z nich dozvíte nějaké „provozní“ špeky, budete zklamaní. Jde o název povedené srbské komedie Deník strojvůdce. Právě slovo strojvůdce dosáhlo vrcholu hledanosti v době její české premiéry. A pokud vás tahá za uši označení řidič vlaku, vězte, že ho stále někteří z nás používají. A často jde bohužel také o významná média. Jedinou omluvou pro kolegy novináře, kteří se k rubrice o železnici dostali pravděpodobně z donucení, je skutečnost, že v angličtině se pro strojvedoucího používá nejčastěji výraz Engine/Train Driver.

Čím naopak srdce všech lidí kolem železnice zaplesá, je žebříček hledanosti dotazu jak se stát… Strojvedoucí totiž skončil na krásném devátém místě přímo mezi upírem a vlkodlakem. S náskokem předběhl takové persony, jako je zpěvák, závodník, kosmonaut, prezident, manažer, nebo dokonce Harry Potter. Z těchto výsledků by se proto dalo vyvodit, že profesi strojvedoucích nečeká pád, jak často slýcháme. A doufejme, že na tom skutečně něco bude.

ŽEBŘÍČEK HLEDANOSTI SPOJENÍ JAK SE STÁT…

1. pilotem
2. youtuberem
3. modelkou
4. letuškou
5. hasičem
6. milionářem
7. hercem
8. upírem
9. strojvedoucím
10. vlkodlakem

SROVNÁNÍ HLEDANOSTI SYNONYM STROJVEDOUCÍ

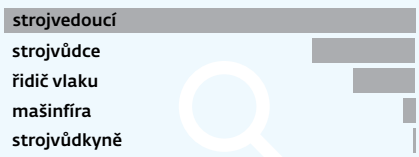

SROVNÁNÍ HLEDANOSTI PODLE DRUHU POVOLÁNÍ NA ŽELEZNICI

Věčný spor: Brejlovec, nebo Bardotka?

A která lokomotiva je, alespoň podle toho, co nám prozradila data z vyhledávačů, nejoblíbenější? Taková analýza by vyšla na slušnou seminární práci. Musíme totiž vzít v úvahu hned několik skutečností. Zkusme si to na příkladu dvou legendárních motorových lokomotiv, které dlouho kralovaly na našich hlavních i vedlejších neelektrifikovaných tratích: Bardotky a Brejlovce. Na první dobrou by se mohlo zdát, že lidé nejčastěji vyhledávají výraz Brejlovec. Jenže Brejlovec může být také kobra indická, stejně jako obrýlený člověk. A lokomotiva Bardotka má i další přezdívky, třeba Zamračená (ostatní výrazy jsme pro zjednodušení nebrali v úvahu, neboť jejich hledanost se blíží nule). Navíc tu existuje staré kryšpínovské značení a také to nové, zavedené v roce 1988. Podtrženo sečteno, misky vah se pomalu, ale zcela jednoznačně začínají převážet na stranu Bardotky.

SROVNÁNÍ HLEDANOSTI PŘEZDÍVEK

Brejlovec

Bardotka

Zamračená

SROVNÁNÍ HLEDANOSTI PODLE OZNAČENÍ

lokomotiva / řada 749, 751, 752, T 478.1, T 478.2

lokomotiva / řada 750, 753, 754, 754.7, T 478.3, T 478.4

Vlakem nejčastěji k moři a do Kolína?!

Nechme spory železničních fanoušků stranou a pojďme se projet vlakem. Lidé nejčastěji hledají aplikaci Můj vlak, také ale vlakové stavebnice lego, prezidentský nebo protidrogový vlak. Co se týče cestovních destinací, kam lidé touží vyrazit vlakem, vítězí Slovensko a Chorvatsko. Zvláště u druhé destinace je to trochu překvapující zjištění, neboť přímý rychlík z Prahy do Splitu již několik let nejezdí. Poptávka po takovém spojení na Jadran však evidentně existuje. Největší nárůst pak má výraz Hel, což je poloostrov v Baltském moři, kam nově v letní sezoně jezdí přímý rychlík z Ostravska. Z tuzemských výletních cílů stojí vysoko v žebříčku Karlštejn a Křivoklát a mnohé určitě zarazí poměrně početná skupina uživatelů internetu, kteří se poslední dobou touží vydat vlakem do Kolína častěji než na výlet. Něco na tom Kolínu asi bude…

Očekáváte, že nejvyhledávanější stanicí je pražské, brněnské nebo ostravské hlavní nádraží? Jste úplně vedle. Je to Telč následovaná Strančicemi, Rybníkem, Břeclaví, Táborem, Letovicemi, Starkočí, Vimperkem a Brandýskem. Trošku překvapivé, že ano? Teprve až při hledání výrazu nádraží jsme doma, tedy v Praze. Hlavní nádraží, Masarykovo, Smíchov, Holešovice, Veleslavín… A když už jsme na nádraží, pojďme se podívat i na nástupiště. Mezi nejfrekventovanějšími výrazy se objevuje nástupiště Vyškov, Brno nástupiště 6, nástupiště v metru a první desítku uzavírá kdo jiný než onen vzývaný Harry Potter nástupiště.

ŽEBŘÍČEK HLEDANOSTI VÝRAZU VLAKEM DO…

1. Chorvatska
2. Budapešti
3. Drážďan
4. Berlína
5. Itálie
6. Amsterdamu
7. Paříže
8. Švýcarska
9. Benátek
10. zahraničí

ŽEBŘÍČEK HLEDANOSTI VÝRAZU VLAKEM NA…

1. Slovensko
2. Ukrajinu
3. Karlštejn
4. výlet
5. letiště
6. hory
7. Kolín
8. Křivoklát
9. Hel
10. dovolenou

Když nevíš, zeptej se

A co lidi nejvíce zajímá, když se řekne „jak vlak"? Asi celkem nepřekvapí „Jak koupit jízdenku na vlak", „Jak požádat o slevu na vlak", ale na čelných místech se objevují i pikantnější výrazy typu „Jak vlak zatáčí", „Jak nakreslit vlak", „Jak se řídí vlak", „Jak Praha vlak" a také „Jak poznat začátek vlak". Kroutíte hlavou? Zkuste třeba vaší tetičce odpovědět na tyto otázky jednou stručnou větou!

Dumali jste snad někdy nad tím, co všechno se dá dělat ve vlaku? Ať už ano, nebo ne, velká data z internetu o nás prozradí leckdy víc, než bychom možná chtěli. Statistiky jsou neúprosné a přední příčky poukazují na mnoho v magazínu ČD pro vás nepublikovatelných témat… Často se objevují také spojení dívka ve vlaku, cizinec ve vlaku a muž ve vlaku, což jsou mimochodem názvy hollywoodských trháků odehrávajících se v prostředí železnice a není třeba v nich tušit jakýkoli jiný význam.

Pojďme však naše úvahy zakončit o trochu roztomileji. Víte, které pohádky stále patří mezi ty nejoblíbenější? Pokud tušíte, tak tušíte správně! Pohádky o mašinkách několikanásobně „přejely" čerty, auta, krtečka, princezny, koně i traktory. A to je dobře! ■

Pohledzvlaku.cz

Nejkrásnější pohled na svět je z kabiny lokomotivy.

- snímáno ze čtyř synchronizovaných kamer
- nejkrásnější tratě v ČR (aktuálně 22 tratí on-line)
- natáčeno na rozličných strojích včetně parní lokomotivy
- unikátní systém událostí na trati
- pohyblivá mapa a GPS údaje
- popis a foto okolí tratě a rozhovor se strojvedoucím

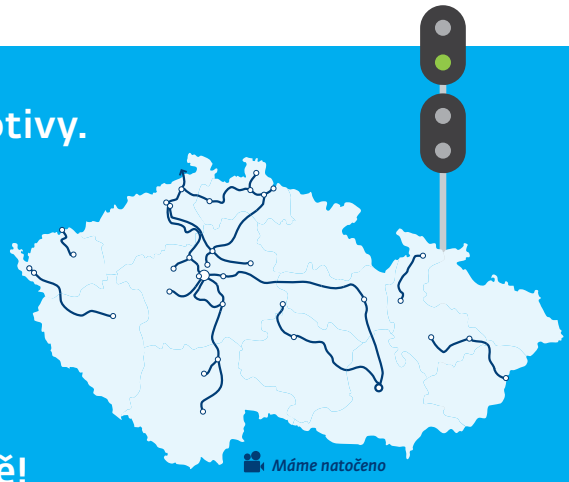

Vyzkoušejte jaké to je, sedět v úplně první řadě!

České dráhy
Národní dopravce

KULTURNÍ TIPY A RECENZE JANA KÁBRTA

KINO

TO NEJZAJÍMAVĚJŠÍ ZE STŘEDNÍ EVROPY

Jedinečnou příležitost vyhnout se unifikovanému programu multiplexů nabídne šestý ročník rozrůstajícího se festivalu 3Kino zaměřeného na středoevropský film. Na takřka šedesáti projekcích, které zahrnou novinky i legendy české, maďarské, slovenské a polské kinematografie, představí i takové lahůdky, jakými jsou nové filmy od Agnieszky Hollandové nebo legendárního režiséra Krysztofa Zanussiho. Držitel ocenění z festivalů v Cannes a Benátkách má za sebou ve svých 80 letech neuvěřitelných 80 filmů. A hrdě se hlásí k tomu, že ho v tvorbě ovlivnila i československá filmová vlna reprezentovaná Milošem Formanem a Věrou Chytilovou… Letošním leitmotivem festivalu jsou Ostrovy svobody, které budou nejen společným jmenovatelem filmů, ale akce připomene i třicáté výročí konání Festivalu nezávislé československé kultury v polské Vratislavi či demokratické změny v regionu. Přehlídku zahájí předpremiéra snímku Černý Mercedes režiséra Janusze Majewského, na slavnostním galavečeru 14. října pak odborná porota poprvé udělí cenu v kategorii hraný film.

KINA LUCERNA, SVĚTOZOR, ATLAS A EVALD, PRAHA / VÍCE NA WWW.3KINO.CZ

V KINECH 10.–15. ŘÍJNA

INZERCE

FILM NA DOMA

REBECCA: MRTVÁ A ŽIVÁ

Gotická romance od legendárního hororového režiséra Alfreda Hitchcocka vychází v remasterované verzi. Vychutnejte si znovu geniální kameru, všudypřítomné napětí a strhující výkony v adaptaci knihy Daphne Du Maurier. Ta vypráví napínavý příběh zamilovaných novomanželů v podání Laurence Oliviera a Joan Fontaine, nad nimiž neustále visí zlověstný stín tragicky zesnulé Rebeccy, první manželky šlechtice de Wintera. Užijte si nervydrásající napětí doma s Rebeccou na disku Blu-Ray®.

USA, 130 MIN. / REŽIE – ALFRED HITCHCOCK
HRAJÍ – LAURENCE OLIVIER, JOAN FONTAINE, GEORGE SANDERS, JUDITH ANDERSON

DIVADLO

ZEĎ ANEB JAK JSEM VYRŮSTAL ZA ŽELEZNOU OPONOU

Představení Zeď na motivy knihy Petra Síse je hudebně-vizuální groteskou o zcela negroteskní minulosti, vyprávěnou očima chlapce, který miluje barvy, a ne šeď, hudbu, a ne ustrašené ticho, věří ve sny a má naději. Tvůrci tak chtějí nejmladší generaci prostřednictvím výtvarného vyjádření, hudby, animací, komiksu, loutkářských akcí a hravým hereckým projevem přiblížit nelehkou dobu totality. Kniha, která se stala předlohou představení, je zcela ojedinělou, světově ceněnou publikací, která dětem i jejich rodičům přibližuje léta 1948–1989, dobu komunismu a socialismu, kdy za železnou oponou v Československu žili, pracovali a snili obyčejní lidé. Autobiografický příběh výtvarníka, ilustrátora a autora knih pro děti Petra Síse je o posedlosti hudbou a malováním, o vládě ideologie, tíze dějin a potřebě svobody. „Knížka Petra Síse je povinnou četbou pro děti i jejich rodiče, pro všechny, kteří si myslí, že svoboda je jednoznačně daná věc," řekl o ní kdysi Václav Havel.

DIVADLO DRAK, HRADEC KRÁLOVÉ / REŽIE – MIŘENKA ČECHOVÁ, DOMINIKA ŠPALKOVÁ
HRAJÍ – JAZMÍNA PIKTOROVÁ, MILAN HAJN

URČENO DIVÁKŮM OD 9 LET

VÝSTAVA

ALBERTO GIACOMETTI

OTEVŘENO DO 1. PROSINCE

Skvělou příležitost seznámit se s dílem jednoho z nejvýznamnějších umělců 20. století, sochaře a malíře Alberta Giacomettiho (1901–1966), kterého spisovatel a filozof Jean-Paul Sartre označil za jednoho z nejdůležitějších existencionálních umělců, máte nyní v pražském Veletržním paláci. Chlapík, jehož hlavním námětem byla lidská postava, tu má vůbec poprvé u nás retrospektivní výstavu. Giacomettiho proslavily především existenciálně naléhavé protáhlé figury, vznikající po druhé světové válce, pozoruhodná jsou ovšem i jeho díla z meziválečného období, kdy patřil k jádru pařížské avantgardy. Národní galerii se podařilo shromáždit přes sto plastik (včetně vzácných sádrových originálů), malby a kresby ze všech Giacomettiho tvůrčích období od dvacátých do šedesátých let. Jsou tu díla jako Kráčející muž, Stojící žena nebo Ženy z Benátek, jež zaujala na slavném italském bienále v roce 1956, ale i další ikonická díla i vzácné drobné plastiky, intimní portréty členů umělcovy rodiny a přátel, kteří po celý život představovali Giacomettiho oblíbené modely.

NÁRODNÍ GALERIE, VELETRŽNÍ PALÁC, PRAHA

RECENZE

Čarodějka je na zázraky krátká

Producentský mág František Janeček přivedl na české jeviště další světový muzikálový hit – Čarodějku, v originále Wicked, nepřehlédnutelnou díky ikonické postavě se zelenou tváří. I když v ní vystupují zpěvačky, jejichž výkony berou dech, světový formát jí chybí.

60 %

Janeček se s příběhem mladé čarodějky, která se ve jménu záchrany mluvících zvířat v zemi Oz postaví vrchnosti, pustil na tenký led, zároveň je jedním z mála, kteří si to mohou dovolit. Jeho produkce v pražském divadle Goja Music Hall jsou proslavené velkorysou výpravou i důrazem na kvalitní pěvecké výkony, upřednostňované před rezonancí známého, ač třeba méně talentovaného jména. Pověst zážitku dělá z Goji místo, které nějaký ten experiment ustojí.

Jenže zelený obličej svítí z muzikálových budov v New Yorku i v Londýně, takže jakýpak experiment? Tkví v tom, že české publikum neví o Čarodějce zhola nic, a nepomáhá mu ani fakt, že z něho nevzešel jediný hit, písnička spojená pupeční šňůrou s muzikálem, tak jako ji má řada jiných, Evitou počínaje, Kleopatrou konče.

To by mohl být jen drobný hendikep, ovšem v Goje právě ten Čarodějce body ubírá. Ačkoli dívkám v hlavních rolích nelze pěvecky vytknout prakticky nic, představení není strhující, je dlouhé a místy, především v první polovině, nudí.

Jako lokomotiva

Utrpěla i ona proklamovaná výpravnost – kulisy připomínají recyklát minulých muzikálů Fantom Opery a Ples upírů, některé banálnější rýmy zatahají za uši, herecký projev pěvecky bezchybného Mariana Vojtka patří spíše do scénky v zapomenuté silvestrovské estrádě… Chybí něco, náboj, esprit, napětí, co by diváky uhranulo a po celé představení nepustilo. Bez toho tahle show připomíná parní lokomotivu, která při průjezdu kolem vzbudí vášně, nicméně pak už jen tři hodiny supí do cíle.Úroveň představitelky zelené čarodějky Elphaby pozvedávají Elis Ochmanová, která při vypjatých sólových výstupech dokáže diváky svým hlasem dohnat k euforii, a Nikola Ďuricová, jež je souběžně se skvělým pěveckým výkonem velmi zdatná i herecky.

Jenže dvě dámy to celé takzvaně neutáhnou. A je to právě dokonalost ve všech směrech, která dělá z muzikálu šlágr světových scén, a pokud to v lokální verzi někde skřípe, obnažují se další obecné neduhy díla, jako je sice místy působivá, leč nezapamatovatelná hudba nebo naivní pohádkový děj. Přesto se v domácím muzikálovém rybníku Čarodějka neztratí. Je ovšem škoda, že se ji nepodařilo dotáhnout do kategorie nezapomenutelných. ■

KNIHA

MONA

BIANCA BELLOVÁ

Působivým románem Jezero se před dvěma lety stal ze spisovatelky, tlumočnice a překladatelky Biancy Bellové literární fenomén. Skvělý ohlas získala nejen u čtenářů, ale také si z cen Magnesia Litera odnesla titul Kniha roku 2017 a práva na její vydání byla prodána do osmnácti zemí. Nyní přichází s novinkou, v níž se na troskách svých životů a jedné nemocnice potkává zdravotní sestra a mladý voják. Ocitají se v bezčasí, v němž dostává svůj prostor cit, ale i tajemství, které si každý z nás nese v sobě a jež se tu a tam navzdory absolutnímu utajení prodírají ven, zatímco za zdmi nemocnice se pomalu starý svět mění v nový. Ani jeden netuší, jestli bude lepší, zda jim dovolí uniknout před neutuchající palbou tam venku, před pravidly, jak se má chovat žena a jak muž, před vzpomínkami, před sebou samými…

HOST, 239 KČ

DESKA

JEDNOU TĚ POTKÁM

VLADIMÍR MIŠÍK

Vladimír Mišík náleží k největším legendám a pokladům české hudby, v březnu oslavil 72. narozeniny. Po pětačtyřiceti letech vystupování s kapelou ETC se rozhodl nahrát sólové album, kterým se prolíná jeho působivá životní zpověď. „Celý projekt vznikal v hudebním souznění. A kvůli citlivým tématům písní ho považuji za nejosobnější, který jsem kdy vytvořil," říká zpěvák. Příběh provázející vznik novinky připomíná hollywoodské drama. Mišík totiž nikdy nepoznal svého otce a do svých sedmdesátin žil v domnění, že je jedináček. Ovšem natáčení dokumentu před dvěma lety odhalilo, že hudebník má v USA osm sourozenců. Jeho otec byl americký voják, s nímž se Mišíkova maminka potkala na konci 2. světové války, potom měl padnout ve válce v Koreji, ale nebyla to pravda… Nečekaný objev široké rodiny je tématem skladby Brothers.

TV TIP

STARDANCE

Podesáté se hlásí oblíbená soutěž, v níž bude deset párů usilovat o titul krále tanečního parketu. Jubilejní ročník připravil několik novinek a překvapení. Žádný z profesionálních tanečníků, kteří vytvoří páry s celebritami, si dosud v soutěži nezatančil, všichni jsou nováčky. I porota dostane dvě nové tváře – baviče Richarda Genzera a bývalého profesionálního tanečníka Jana Tománka. Oslavovat se bude třicet let svobody či fenomén Karla Gotta. Tanci se tentokrát upsali bývalá biatlonistka Gabriela Koukalová, rybář Jakub Vágner, youtuber Karel Kovy Kovář, herci Matouš Ruml, Mirek Hanuš a Veronika Khek Kubařová, zpěváci Xindl X a Tonya Graves, moderátorka Nora Fridrichová a spisovatelka Radka Třeštíková. Některé věci se naopak nemění – show budou opět moderovat Tereza Kostková a Marek Eben.

ČT1, OD SOBOTY 12. ŘÍJNA, 20:00

CO SE DĚJE NA SÍTÍCH

Klus se pustil do Nohavici

Ačkoli od chvíle, kdy písničkář Jaromír Nohavica převzal od ruského prezidenta Putina Puškinovu medaili za zásluhy v kulturní oblasti, uplynul rok, pustil se teď do něj za to kolega Tomáš Klus. Ve velkém statusu na Facebooku zmínil jeho předlistopadovou spolupráci s StB a fotografování se s Tomiem Okamurou. „K jeho spolupráci s StB jsem byl shovívavý. Říkal jsem si, chlapče, v té době jsi nežil, nesuď, sám nevíš, jak by ses zachoval," napsal. Ovšem převzetí medaile od Putina vnímá jako podporu jeho režimu a kvůli tomu s poslechem Nohavici prý „úplně seknul".

Facebook testuje svět bez lajků

Nejpopulárnější sociální síť zkouší, jak by vypadala bez toho, aby uživatelé viděli, kolik který příspěvek dostal reakcí, tedy lajků, srdíček, smajlíků a tak podobně. Tuto úpravu už vyzkoušela na Instagramu (Facebook ho vlastní) v několika zemích včetně Austrálie nebo Japonska. Hodnotící ikony by v tomto režimu viděl jen autor příspěvku, nikdo jiný.

SOUTĚŽ O KNIHU KDOPAK SE BAVÍ

Přečtěte si nový román jednoho z nejoblíbenějších čínských spisovatelů Liou Čen-jüna složený ze čtyř absurdních příběhů, jejichž společným jmenovatelem jsou skandály, korupce, vydírání i prostituce.

Který snímek zahájí 14. října mezinárodní filmový festival 3Kino v Praze?

A Hořící keř
B Solidarita, solidarita
C Černý Mercedes

Odpověď zadejte do příslušného formuláře na **www.cdprovas.cz** do 16. října 2019.

CO SE ŘEŠÍ

Gott strhnul lavinu

Nikdy nepatřil mezi vůdčí influencery sociálních sítí, tedy ty, kteří na svém profilu shromáždí stovky tisíc sledovatelů a díky tomu mají silný hlas ve společnosti a slušně vydělávají. Zpěvák Karel Gott používá sítě hlavně k tomu, aby sdělil něco o svém životě fanouškům. Když jim oznámil, že trpí akutní leukémií, spustil ovšem lavinu jako málokdo.

Ačkoli signály v podobě zrušeného obřího koncertu k osmdesátým narozeninám nebo časté docházení do nemocnice dávaly tušit, že se se Slavíkem něco děje, bylo pro celou zemi jeho oznámení naprostým šokem.

„Nechtěl jsem vás zatěžovat svými problémy, nejsem ten, který by o svém soukromí, zvláště zdraví, veřejně sám mluvil a nechával se tak litovat. Se svou nemocí jsem se chtěl díky špičkovému týmu prof. Trněného vypořádat sám, po boku manželky a svých nejbližších. Před 4 lety jsem pro agresivní nádor podstoupil velmi intenzivní léčbu, která vedla k jeho úplnému vymizení. Zhruba před rokem a půl se u mě objevila porucha krvetvorby v podobě Myelodysplastického syndromu. Přes několik druhů léčby přešlo bohužel toto onemocnění v uplynulých měsících v akutní leukémii. Podstupuji ambulantní léčbu a dojíždím do nemocnice na kontroly, v rámci kterých lékaři sledují můj celkový zdravotní stav," napsal na svůj Facebook.

A strhla se lavina. Příspěvek má tisíce sdílení a napsalo pod něj komentář přes deset tisíc fandů. A podobné to bylo s dalšími příspěvky, u kterých si Gott povzbudivé komentáře pročítal a děkoval za ně. Tak silnou odezvu má na sociálních sítích málokdo.

TO NEJ Z INSTAGRAMU

Hokejový brankář karlovarské Energie Jan Bednář ukázal novou masku. Pikantní je, že na jedné straně má vyobrazeného Jaromíra Jágra, potenciálního soupeře, který mu může dát gól. Druhá strana uctívá Adama Svobodu, kolegu, který v květnu spáchal sebevraždu.

Tajnou narozeninovou oslavu připravila manželovi k jeho 63. narozeninám zpěvačka Hana Zagorová při jejich pobytu s přáteli ve Španělsku.

Topmodelka Petra Němcová poslala svým fanouškům pozdrav z jachty, kde si užívá své první těhotenství.

OD AUTORKY BESTSELLERU BÁJEČNÝ SVĚT SHOPAHOLIKŮ

V KINECH OD 3. 10. 2019

mentos
BLESK pro ženy.cz

UDÁLOST ROKU

Čeští basketbalisté překvapili svět

To by nikdo nečekal. Čeští basketbalisté skončili na mistrovství světa v Číně šestí před týmem USA, jehož všichni hráči působí v klubech nejprestižnější ligové soutěže světa – zámořské NBA. Nejcennější na celém působení týmu kolem jediného českého hráče z NBA Tomáše Satoranského však je, že po nečekaném postupu ze skupiny ještě překvapivěji prošli až do čtvrtfinále, což jim zajistilo start na kvalifikačním turnaji o účast na olympijských hrách 2020 v Tokiu. Ten se uskuteční 23. až 28. června 2020. Mohl by se ho tedy zúčastnit i další špičkový český hráč Jan Veselý, který na MS chyběl kvůli zranění. Češi se utkají v jedné ze čtyř šestičlenných skupin s pěti soupeři. Jen vítězové každého kvalifikačního turnaje poletí do Tokia.

FOTO: ČBF / VÁCLAV MUDRA

CO SE DĚJE

Nabitý fotbalový říjen v Praze

Tak to tu ještě nikdy nebylo. Během jediného měsíce (října) zavítají do Prahy tři atraktivní fotbalové týmy, které se představí na stadionu Slavie v Edenu. První přijede 2. října jako host Slavie ve druhém kole Ligy mistrů německá Borussia Dortmund, napěchovaná mistry světa i nadějnými mladíky. V pátek 11. října nastoupí v Edenu česká reprezentace proti jednomu z nejvěhlasnějších celků na světě Anglii v kvalifikaci mistrovství Evropy 2020. Češi v prvním vzájemném utkání prohráli v březnu v Londýně 0:5. Poslední lahůdkou bude třetí kolo Ligy mistrů, v němž Slavia přivítá 23. října klub FC Barcelona, za který by snad už měl hrát uzdravený Lionel Messi.

FOTO: FAČR / JAN TAUBER

STRÁNKU PŘIPRAVUJE: VÍT CHALUPA

FOTO: JAN BRYCHTA

Sabovčík se rozloučí s kariérou v Ostravě

Má olympijskou medaili a je mistrem světa i Evropy. Jako první na světě předvedl čtverný skok i salto vzad. Už 6. listopadu ukončí bývalý československý reprezentant v krasobruslení Jozef Sabovčík svou kariéru na show Fire on Ice v Ostravar Aréně v ostravských Vítkovicích. Spolu s ním dorazí na rozlučku i další světově proslulé krasobruslařské hvězdy.

Jsou exhibice v Ostravě a v Bratislavě skutečně vašimi posledními veřejnými vystoupeními před velkým publikem?
Dlouho jsem uvažoval, zda svou kariéru zakončit takto oficiálním způsobem, nebo potichu zmizet ze scény. Ale zájem krasobruslařských hvězd o společnou show mě přesvědčil. Vystoupit na závěr své kariéry před českým publikem pro mě bude mimořádně emotivní moment.

Na ledě nebudete sám. Kdo další by měl dorazit?
Diváky v Ostravě určitě nadchne Tomáš Verner a sourozenci Michal a Eliška Březinovi. Tomáš i Michal jsou medailisté z mistrovství Evropy. Největší zahraniční hvězdou je Alexej Jagudin, olympijský vítěz, mistr světa i Evropy. Mezi ženami září olympijská vítězka Adelina Sotnikovová. Těším se i na to, že se na ledě potkám s oběma syny a manželkou.

Co od hostů očekáváte? Předvedou něco výjimečného?
I když se na podobě show podílím, hlavní slovo má další krasobruslařská osobnost, Ilja Averbuch, a ten finální podobu přede mnou tak trochu tají. Třeba od Tomáše Vernera jsem slyšel, že na mě chystá nějakou kulišárnu, tak uvidíme. Ale určitě by nemělo jít o žádnou smutnou rozlučku, publikum se může těšit na dynamickou show plnou energie a akrobacie.

Kterého úspěchu si ve vaší kariéře vážíte nejvíc?
Nejtěžší pro mě byla obhajoba titulu mistra Evropy, takže zlata z roku 1986 si vážím opravdu hodně. Bronzová medaile ze Sarajeva pro mě má také obrovskou cenu, protože díky tomu jsem získal celoživotní přátele Scotta Hamiltona a Briana Orsera, kteří stáli na stupních vítězů vedle mě.

Do krasobruslení jste přinesl dva historické prvky. Čtverný skok a salto vzad. Co byla větší dřina se naučit?
Složitější je určitě „čtverák". Během necelé sekundy se musíte čtyřikrát otočit. Když jsem ho v roce 1986 poprvé skočil, abych obhájil titul mistra Evropy, cítil jsem při dopadu, jak se mi podlomilo koleno. Moje problémy s kolenem se zhoršovaly, mohl jsem skákat, ale nemohl jsem dostatečně trénovat, protože mi otékalo. Salto se v amatérské soutěži skákat nesmí, rozhodčí ho považují za akrobacii. Později při profesionálním bruslení se ale stalo takovou mojí značkou a je pravda, že jsem si ho vždycky užíval.

Jako trenér vedete českou reprezentantku Elišku Březinovou. Čeho může podle vás v kariéře dosáhnout?
Eliška je velký talent a spolupracuji s ní a jejím otcem opravdu rád. On je její trenér v pravém slova smyslu, já se vidím spíše v roli konzultanta. Pomáhám s vytříbením techniky a posunem Eliščiny psychiky k tomu, aby dokázala vyhrávat. Takovou podporu potřebuje každý, kdo je těsně pod vrcholem. Intenzivně spolupracujeme od minulé sezony, toto léto jsme spolu na kempu v USA strávili několik týdnů intenzivního tréninku.

KŘÍŽOVKA

Ruské přísloví:
viz tajenka

Tajenka z minulého čísla:
Anděl na cestě je čertem u krbu.

SOUTĚŽ

Pošlete nám vyluštěnou tajenku a můžete získat voucher v hodnotě 2 000 Kč na nákup v kamenných prodejnách Tonak.

Správnou odpověď zadejte do formuláře na **www.cdprovas.cz** do 16. října 2019.

POMŮCKA: ADAS, ARIT	ZNAČKA PRAČEK	VĚDA O ŠÍŘENÍ ZVUKU	KONEC TAJENKY	LETADLO (KNIŽNĚ)	?	ANGLICKY HRÁT	BURZOVNÍ PANIKA	STUDENT OSMÉ TŘÍDY GYMNÁZIA	?	SUBTROPICKÝ OŘECHOVNÍK	KMÍNKA	NATŘENÉ NA BÍLO	?	DŘEVINA S KMENEM	SNÍŽENÍ CENY	NAVINUTÁ CÍVKA S PŘÍZÍ
SLANÁ MINERÁLKA					KVŮLI				TITUL MUŽE				STÁTNÍ SOCIÁLNÍ PODPORA (ZKR.)			
VĚDRO U STUDNY					SPORTOVNÍ POTŘEBA / HÁDANKOVÁ SOUTĚŽ				DOMÁCKY ELIŠKA				PRK. STROP (V NÁR.) / BELGICKÝ ZPĚVÁK			
HUDEBNÍK									ZÁBAVNÍ PODNIK / KORÝŠ							
ZÁKLADNÍ PLÁNY							BURÁKOVÁ / JEŘABINOVÝ CUKR									
?	OBLEVA / ZN. OHÝB. NÁBYTKU					RUS (HANL.) / ŠESTEREČNÝ NEROST					DĚLNÍK V LOMU / POPĚVEK					
TIŠINA (BÁS.)				BEK / KOPÍ						OBRUBA / KOMEDIANTKA				METAMORFÓZA	ELEKTRICKY NABITÁ ČÁSTICE	JAMAJSKÁ HUDBA
ODBOR KULTURY A PAMÁTKOVÉ PÉČE					JAPONSKÉ PLATIDLO / ÚDAJE				PAMFLET / ZÁRMUTEK							
PŘIKÁZAT								OVOCNÝ ROSOL / LÉČKA					DVANÁCT MĚSÍCŮ / POSKYTOVAT			
?	NĚMECKÁ KARETNÍ HRA	ZPŮSOB BARVENÍ TKANIN / AEROPLÁN					JUVIOVÉ OŘECHY / POUŠTNÍ VÝPRAVA					ITALSKÁ PANÍ / VALAŠSKÁ DÍVKA				
HMATAT						KLOUDNĚ / FINANČNĚ PODPOROVAT					OZDOBA OBRAZU / MÍSTNÍ POČÍTAČOVÁ SÍŤ				ZPĚVNÝ PTÁK	STAROŘÍMSKÁ PLATIDLA
NÍZKÁ DŘEVINA				AFRICKÁ ANTILOPA / SARMATI					ZAČÁTEK TAJENKY							
PLOŠNÁ VÝMĚRA POZEMKŮ					PORUB (SLANG.) / OZVĚNA				TOČENÝ SALÁM							
ŽENSKÁ VEČERNÍ RÓBA								TĚKAVÁ KAPALINA	ČTVEREČNÉ NEROSTY							
?	ZNAČKA PRACÍHO PRÁŠKU	PURPUROVÉ / PLOŠINA SCHODIŠTĚ														
OVLÁDNOUT																
BÝT SCHOPEN					UMÍNĚNÝ ZÁPOR / PARNÍ LÁZEŇ											
PŘEDLOŽKA				FILMOVÁ HVĚZDA / KOCOUR (V NÁŘ.)												
?	ZNAČKA KOL / SPZ VSETÍNA					PRAŽSKÁ INTEGR. DOPRAVA (ZKR.)	ANGLICKY LED	TENHLE								
VEJÍT																
STÁTNÍ ZKOUŠKA																
NĚMECKÝ BAROKNÍ SKLADATEL				JEMENSKÝ PŘÍSTAV												

1799
TONAK®
Vyhrajte voucher na nákup v kamenných obchodech TONAK v hodnotě 2 000,- Kč

FEJETON

VYKOLEJENÁ JULIE

Na školení BOZP

TEXT: JULIE KOVAŘÍKOVÁ
ILUSTRACE: DIGISHOCK

Dneska jsem se byla školit. Šlo o jedno z těch víceméně zbytečných školení, kdy půlka frekventantů spí, čtvrtina hraje pod stolem něco na mobilu a zbývající nešťastníci tupě hledí do zdi, případně do stolu (já). Velice vlídná školící paní měla úžasný hlas, asi jako profesionální uspávačka hadů. Myšlenky se mi rozutekly jako Homeru Simpsonovi a zalétly zpátky ke včerejšímu odpoledni.

Jako každý den jsem nasedla do pantografu směr Benešov. Doba odjezdu se přiblížila, nastala a minula. Vlak stále trčel u sedmého nástupiště a nevypadalo to na jakoukoli změnu v dohledné době, protože pan průvodčí volně korzoval po peronu a žertoval s kolegyní, slečnou průvodčí. No co, nikam nespěchám, tak jsem byla celkem v klidu a dál si četla knihu s příznačným názvem Vyhlídka na věčnost. Pak decentně a potichu zacvrlikal palubní rozhlas, zachytila jsem jen něco o trakčním vedení. No nazdar, to abych snad šla na metro, autobus a autobus (2x přestupuju)! Přes uličku sedící starší muž zvedl prudce hlavu a rozhlasu cosi nerudně odsekl.

Průvodčí mezitím opustil slečnu i peron, strčil hlavu do dveří a dozvěděli jsme se, že kvůli poruše pojedeme o deset minut později. I jemu se dostalo nevlídného zachrochtání. Zpoždění postupně narůstalo, rozhlas v pravidelných intervalech sípěl a komunikativní spolucestující se dostával do ráže. Naštěstí ke mně zalétaly pouze útržky jeho huhlání: „No jo… deset minut? Celej den! Ať jdou do…" Odjeli jsme s půlhodinkou zpoždění, s rozhlasem zaníceně diskutující senior se debatou vyčerpal natolik, že se v Hostivaři, kde vystupoval, zmohl už jen na lakonické „No konečně!"

Ale momentálně stále sedím ve školicím středisku a zdrceně zjišťuju, že uplynulo teprve čtvrt hodiny, tudíž se z nekonečné čtyřhodinové pouště přesypalo jen velice málo suchopárných školicích minut. Šilhám pod stůl a zkouším počítat parkety. Pak počítám osoby v místnosti, potom kolik z přítomných jsou muži a kolik ženy. Pánovi vedle je hej – našel si objekt zájmu a nepokrytě se zalíbením sleduje mladou blondýnku sedící u dveří. Ale na co mám koukat já?! Na chvíli jsem naladila sluch na vlnovou délku přednášející:

„…všechny objekty jsou dále vybaveny audiosystémem na vyhlášení poplachu…"

To, co následovalo, vypadá jako čirá fabulace, ale je to pravda pravdoucí. Z reproduktoru nade dveřmi zaznělo: „Dámy a pánové, došlo k technické závadě, opusťte prosím urychleně budovu!" Všichni jsme s uznáním pohlédli na přednášející. Fakt dobře vymazlené školení – i názorná ukázka! Jenže! Lektorka se zvedla, posbírala svých pět švestek a vybídla nás k odchodu. Dvakrát nás musela ujistit, že v tomhle ona nejede a že byl opravdu spuštěn poplach. No, poplach… Na chodbě jsme zjistili, že úředníci v pohodě kouří na WC, konferují na nárožích a nikdo nikam neprchá. Pouze z jedné kanceláře vyhlédl pán, který prý cosi zaslechl…

Nevím, co bylo impulzem ke spuštění poplachu, každopádně když jsme se s kolegyní za dvacet minut zkusmo vrátily do školicí místnosti, čekalo na nás už jen torzo původního osazenstva. Mnozí z těch, kteří nesídlili v budově, využili poplachu a zcela zodpovědně, v zájmu vlastního zdraví, zahájili krytí v bezpečné vzdálenosti od potenciálního epicentra. Díky prořídlému auditoriu vzala přednášející zbytek opravdu hákem, a než jsem stihla dokončit sčítání prázdných židlí, byl konec. ■

TY TO ZVLÁDNEŠ

Kampaň Ty to zvládneš - setkání s realitou představuje úderná a inovativní instruktážně analytická videa vycházející z reálných dopravních nehod.

SETKÁNÍ S REALITOU

ÚNAVA ŘIDIČŮ

Pěkný podzimní den v západních Čechách. Krajina za oknem klidně ubíhala. Tak klidně, že se pomalu začala slévat v jednu barevnou skvrnu, která náhle zmizela. Pak už se ozval jen náraz. Cestující v autobuse, před který v zatáčce vletělo osobní auto, se křečovitě chytili všeho, co měli po ruce. Nikomu se naštěstí nic nestalo. Čtyři lidé v autě, které teď stálo rozbité za krajnicí, na tom ale byli o poznání hůř. Řidič pravděpodobně upadl do mikrospánku.

Unavený řidič za volantem se chová a reaguje stejně, jako řidič, který má v krvi přibližně jedno promile alkoholu. Únava má na svědomí až 20 procent dopravních nehod.

ZRÁDNÁ RYCHLOST

Letící krajina před očima. Rychle ubíhající silnice. Vítr ve tváři, burácení motoru a pak...tma.

Přijíždějící hasiči nacházejí mladého motorkáře v obklopení svědků, kteří mu dávají první pomoc. Je bez helmy a bez známek života. Statistiky nejsou na jeho straně – motorkáři sice zavinili v loňském roce každou 50 dopravní nehodu, ale každý šestý mrtvý na silnici byl právě z jejich řad. Rychlost a nezkušenost bývají hlavními příčinami.

NEPOZORNOST

Noční jízda po dálnici. V sedačce na zadním sedadle spí dítě, na místě spolujezdce klimbá manžel. Telefon ohlásí textovou zprávu. Palubní systém ji umí přečíst, stačí kliknout na správnou ikonku, na chviličku odvrátit zrak od potemnělé silnice před vozem.
Chytrý telefon začne zprávu neosobním hlasem předčítat. Zrak řidičky se vrací k vozovce před ní. Svodidla na pravé straně jsou najednou hrozně blízko. Strhnutí volantu je ale příliš prudké a auto se ocitá na střeše.

Roztržitost je hlavním viníkem čtvrtiny nehod. Až tři čtvrtiny řidičů se těsně před nehodou věnovaly něčemu, co snižovalo jejich koncentraci na dění na silnici.

www.tytozvladnes.cz

záchranný kruh

Financováno z fondu zábrany škod
ČKP Česká kancelář pojistitelů

Realizátorem kampaně je Asociace Záchranný kruh, nezisková organizace, která sdružuje záchranářské subjekty a další instituce. Společně vyvíjíme a realizujeme projekty týkající se informování, vzdělávání a prevence v oblastech běžných rizik a mimořádných událostí.
Více o nás najdete na našem webu www.zachrannykruh.cz

RECEPT
RYCHLÉ SEZONNÍ MENU

TEXT A FOTO: EVA NEVAŘILOVÁ

Tuhne vám úsměv na tváři? DEJTE SI ŠVESTKY!

Plný nos, urputná bolest hlavy a štafetu přebírá škrábání v krku? Kdo by tento podzimní maraton neznal... Udržet si při tom všem dobrou náladu není lehké. Kromě dodržování všeho, co už bylo stokrát řečeno, si můžeme ještě trochu pomoct blahodárnými švestkami. Pokud je v říjnu zařadíme do našich jídelníčků, neuděláme chybu. Vedle toho, že umožňují detoxikaci zažívacího ústrojí, jsou také skvělým afrodiziakem pro naši duši. A když ani to nepomůže, pak už zbývá jen šlehačkový dort z naší cukrárny. Vždyť pro jednou se to nezblázní!

Mezinárodní den kávy, seniorů, lékařů, světový den vegetariánství, den vzniku československého státu anebo Halloween. Ať už si v říjnu budete připomínat cokoli, a že toho není zrovna málo, nesmíme zapomenout především na sebe a své zdraví, protože nikdo jiný to za nás opravdu neudělá. S tím souvisí i to, že právě na říjen připadá dokončení sklizně ovoce a zeleniny, tedy ještě dost práce na zahradě, a přechody z vytopeného domu ven do sychravého počasí si mohou vybrat svou daň. A to většinou ve chvíli, kdy se to nejméně hodí. Třeba na halloweenskou party poslední říjnový víkend. Pokud ale stejně jako já nepatříte mezi milovníky kostýmů čarodějnic a Batmanů, můžeme se spolu těšit na posvícení, které připadá na třetí říjnovou neděli. Osobně si vůni a chuť domácích koláčů nemůžu nechat ujít.

Během celého měsíce října se soustřeďme na vyšší příjem bílkovin a vitaminů, a to i na úkor tuků a cukrů. Nezapomínejme se během dne dostatečně nadýchat čerstvého vzduchu a každou hodinu se alespoň na chvíli protáhnout. Na špatnou náladu totiž není nic horšího než nicnedělání. V říjnu si můžeme pochutnávat na jablkách, dýních, bramborách na sto způsobů, zelí, kaštanech anebo ořechách. Kromě toho je ideální čas na nejrůznější polévky nebo omáčky ze všeho, co máme rádi. Právě teď je totiž potřeba se pořádně zahřát a připravit se na zimu. Podzim je ale také období nečekaných návštěv. Nejen pro tyto případy se hodí znát pár snadných a rychlých receptů z toho, co dům či zahrada daly.

Vraťte nám naši cukrárnu!

Pokud ale dáváte přednost setkávání s přáteli mimo domov, nastává ten správný čas. Vždyť kdy jindy než teď dokážeme ocenit možnost schovat se před sychravým počasím například ve voňavé útulné cukrárně. Kromě dortů a kávy nabízejí taková místa domácí atmosféru, která přispívá ke klidu a pohodě. Zdá se mi však, že nyní zařízením tohoto typu zvoní hrana. Možná jste si také všimli, že staré dobré cukrárny, které tu byly po generace, a ne vždy šlo o designové skvosty, najednou mizí a nahrazují je stylové „unisexové hipsterské" kavárny (neslané nemastné a většinou předražené). Aby bylo jasno, osobně proti nim nic nemám. Ale když už mám chuť zhřešit, toužím jen po jediném – poctivém punčáku nebo větrníku, a k tomu si chci dát turka. Nenechme si však zkazit náladu, vždyť je tu říjen, měsíc domácích ovocných koláčů, klidně v bio kvalitě!

Zapečená rajčata s vejcem

Rajčata dobrý, vejce dobrý, a když to dáme dohromady, vznikne něco nečekaně vynikajícího! Rychlý a jednoduchý předkrm udělá na stole velkou parádu, kterou ocení velcí i malí.

Ingredience:

- 6 větších rajčat
- bylinky (oregano, bazalka)
- strouhaný parmazán
- 6 vajec
- sůl

Švestkové bramborové knedlíky

Ovocné knedlíky z bramborového těsta dokáže uvařit třeba i desetiletý dítě, tak proč se do nich nepustit. Navíc když víme, jak dobře chutnají a jaký úsměv nám dokážou vymalovat na tváři!

Ingredience:

- 12 švestek
- 8 brambor
- 250 g hrubé mouky
- 100 g másla
- 1 vejce
- špetka soli

Špaldové krekry s mákem

Zdravé mlsání do práce, školy nebo jen tak k televizi. Ke krekrům se hodí jakákoli oblíbená pomazánka, měkký sýr tvarohového typu anebo i domácí marmeláda, nejlépe višňová nebo ostružinová.

Ingredience:

- 250 g špaldové mouky
- 8 polévkových lžic olivového oleje
- 8 lžic vlažné vody
- špetka soli
- hrst máku

Jak na to?

1 Nejprve se pustíme do brambor, které omyjeme, uvaříme je ve slupce a necháme vychladnout. Mezitím si připravíme těsto na krekry. V míse smícháme mouku, sůl, olej, vodu a hrst máku. Dopředu je možná potřeba poznamenat: mějme, prosím, s těstem trpělivost. Než získáme vláčné spojité těsto, vyžaduje to čas a energii. Každopádně to stojí za to!

2 Vyválíme placku silnou maximálně tři milimetry a pomocí vykrajovátka vytvoříme krekry. Pokud nám v kuchyni vykrajovátka chybí, můžeme jednoduše rozdělit placku na obdélníky pomocí nože. Krekry přendáme na plech vyložený pečicím papírem, posypeme je mákem a pečeme asi 20 minut na 160 stupňů.

3 Krekry se pečou a my se pustíme do přípravy knedlíků. Ve větším hrnci si dáme vařit vodu. Oloupeme vychladlé brambory, nastrouháme je najemno, přidáme k nim mouku, špetku soli, máslo, vajíčko a rukou vyhněteme těsto. Z tohoto množství ingrediencí vytvoříme asi 12 stejně velkých placek, do kterých vložíme švestky a vytvoříme podobně velké koule. Dáváme si jen pozor, aby někde nevznikla trhlina, protože by se v tom případě mohl knedlík při vaření rozpadnout.

4 Průběžně kontrolujeme krekry, a jakmile zezlátnou, můžeme je vyndat z trouby a pokračovat v přípravě knedlíků. Knedlíky dáme do vroucí vody asi na 10 minut, dokud nám nevyplavou na hladinu. Zkontrolovat je můžete také pomocí dřevěné špejle. Bramborové těsto je hotové během chvilky, ale švestky potřebují trochu více času, aby změkly. Na talíři švestkové knedlíky dochutíme ještě přepuštěným máslem s mletým mákem.

5 Během vaření knedlíků si připravíme rajčata. Odkrojíme horní část a pomocí polévkové lžíce vydlabeme dužinu. Dno rajčete ochutíme bylinkami, vyklopíme do něj celé vejce, které osolíme a posypeme parmazánem. Rajčata vložíme do formy na muffiny a pečeme je v troubě asi 20 minut na 180 stupňů. Doba pečení vždy závisí na typu naší trouby. Cílem je, aby se vajíčka dostatečně propekla a parmazán na nich vytvořil zlatavou krustu.

Dobrou chuť a krásný říjen bez strašidel!

FOTO SOUTĚŽ ŽELEZNICE, KDE BYSTE JI NEČEKALI

Vše o soutěži
na www.cdprovas.cz/fotosoutez

1 **Konec**
Denisa Dušáková

2 **Aleš Kozlík**
V Třeboni

3 **Vít Fikejzl**
Na dvorku

ETIKETA

S DANIELEM ŠMÍDEM

ILUSTRACE: DIGISHOCK

Daniel Šmíd je lektor a mentor, přednáší o korektním chování a vztazích, soudobé společenské a obchodní etiketě a tématech spojených s moudrým oblékáním. Jeho vizí je zlepšit chování a oblékání lidí kolem něj. Více na **www.danielsmid.cz**. Přehled jeho aktuálních otevřených kurzů etikety najdete také na **www.etiketaustolu.cz**.

Schody a výtahy

Dnes je většina moderních patrových budov automaticky vybavena výtahem. Nalézt schodiště v těch nejnovějších kancelářských budovách je často až nemožné. Mnohdy je tak výtah hlavní možností, chceme-li se vydat do výšin či sjet níže. Změna v chápání tohoto dopravního prostředku proto vede i moderní etiketu ke změně v našem chování.

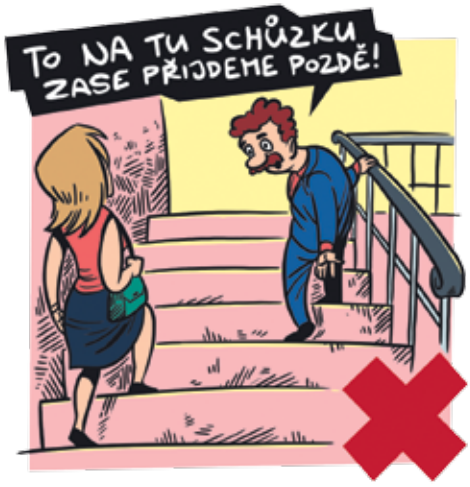

Dříve, když byly výtahy vratké a jako malé kabinky visely na ocelových lanech a kladkách v tmavých klecích uprostřed schodiště, byla závrať z jejich používání logická. Etiketa tehdy velela mužům, aby vstoupili do výtahové kabiny jako první před ženou. Zdůvodnění tehdy znělo, že jde o neznámý prostor. Nebylo také dopředu jasné, jak moc se kabina zhoupne. Na mužích proto bylo, aby výtah svou hmotností zatížili a umožnili ženám vstoupit bez zhoupnutí.

Dnes o podobné „nebezpečnosti" výtahů už neuvažujeme. Proto do výtahu vstupuje žena před mužem a starší před mladším. Přivolání a obsluha tlačítek uvnitř výtahu je přenechána mužům a mladším, aby umožnili svým protějškům větší komfort. Vstoupíte-li do výtahu a někdo v něm je, pozdravte s úsměvem jako první. Zjišťovat, zda jede nahoru, nebo dolů, není nutné, rozpoznáte to podle tlačítek. V malém prostoru výtahu berte na ostatní ohled a netlačte se na ně. Nedívejte se ostatním dlouze do očí, je to nepříjemné. Máte-li batoh, před vstupem do výtahu jej sundejte ze zad. Vidíte-li, že je výtah spíše plný, počkejte na další. Chcete-li vystoupit a ostatní vám svou přítomností brání, zdvořile je požádejte o uvolnění průchodu. Jste-li žádáni, prosím, vystupte, uvolněte prostor kolem dveří a opět nastupte.

Samostatnou kapitolou výtahů jsou však tzv. oběhové výtahy typu páternoster. Nástup do kabiny tohoto výtahu je bezpečný jen pro jednu osobu. Nejprve nastupuje muž, aby v cílovém patře mohl pomoci ženě z kabiny ven a nabídl jí ruku. Cestujete-li s malým dítětem, nastupujte s ním.

Pokud zvolíte cestu nahoru do patra po schodišti, je na muži, aby měl ženu po své pravici. Stejně jako při běžné chůzi. Žena by měla jít o jeden schod napřed, aby jí muž byl oporou, kdyby zavrávorala. Nachází-li se však zábradlí na levé straně, jde žena kolem zábradlí a muž se přesune na její pravou stranu. Při chůzi ze schodů dolů jde muž o jeden schod před ženou tak, aby byla po jeho pravici. Pánové, rychlost pohybu po schodišti přizpůsobte tempu ženy. Mladší se přizpůsobují těm starším.

Pohyblivé schody, eskalátory nebo šikmé chodníky známé z nákupních center nebo letišť považujeme za schodiště a doporučuji chovat se na nich obdobně jako na pevných schodech. Vhodné je vždy zařadit se zcela vpravo, muž za ženu při cestě nahoru, obráceně při cestě dolů a umožnit spěchajícím či čilejším volný průchod po levé straně eskalátoru.

Při nástupu do dopravních prostředků, například do vlakového vagonu, který má schody, vstupuje muž před ženou, aby jí pomohl do vlaku (nabídnutím ruky) nastoupit. Při opouštění vagonu vystupuje na nástupiště muž před ženou, připraven pomoci ženě při sestupování. Má-li pár děti, je bezpečné zařadit je mezi rodiče při nástupu i výstupu. Manipulace s kufry, vlastními i ženinými, je přenechána mužům. Pánové, nabídněte pomoc při nástupu i výstupu také cizí ženě nebo starému muži. Nabídněte pomoc s kufrem, který vynášejí po schodišti na nástupiště. ■

SOU TĚŽ PRO CHYTRÉ HLAVY

1 Díky které písni se v roce 2008 proslavil Marek Ztracený?

A To se mi líbí
B Sex s ex
C Ztrácíš

2 Čí jméno nese turistická značená trasa vedoucí z Berouna do Karlštejna?

A Karla IV.
B knížete Václava
C Vojty Náprstka

3 Jak se jmenuje svátek, který je pro Balijce zároveň hinduistickým Novým rokem?

A Nyepi
B Kuningam
C Galungan

4 Kde se v Berouně nachází medvědárium, které obývají chlupáči Matěj a Kuba?

A u pivovaru Berounský medvěd
B na Městské hoře
C u kostela sv. Jakuba

5 Kdy se můžete svézt Pilsner Expresem na legendární Pilsner Fest?

A 5. října
B 12. října
C 19. října

6 Který článek v tomto čísle vás nejvíce zaujal?*

**Na tuto otázku je nutné odpovědět, její správnost se však neposuzuje.*

Soutěžit můžete na **www.cdprovas.cz**, kde vyplníte příslušný formulář, své odpovědi zadávejte do **16. října 2019**. Nezapomeňte uvést svůj e-mailový kontakt nebo zpětnou adresu.

Tři správné odpovědi odměníme Kilometrickou bankou ČD – poukazem na volné cestování vlaky ČD v hodnotě 2 200 Kč – a další tři z vás obdrží poukázky do obchodní sítě PONT v hodnotě 1 000 Kč.

Správné odpovědi z minulého čísla:
1 – v Divadle Na zábradlí
2 – ve Světcích
3 – Košice
4 – 3,5x
5 – Kafemlejnek

pont to go

Kompletní pravidla soutěží najdete na ***www.cdprovas.cz***.

ZÁŘIJOVÉ SOUTĚŽE

Soutěžili jste v minulém čísle ČD pro vás? Přesvědčte se, zda jste odpovídali správně.

Soutěž o knihu České tajemno

Kdy podepsal kníže Václav dohodu s Jindřichem Ptáčníkem, v níž se zavázal platit Sasku daň za mír?
A v roce 929

Soutěž o knihu Nejdelší cesta domů

Který časopis celosvětově proslavil fotografa Helmuta Newtona?
C Vogue

Soutěž o vstupenky

Tajenka zní:
Anděl na cestě je čertem u krbu.

Vlakem na Ukrajinu

Pohodlně a bez zdržení na hranici

Praha – Mukačevo

od **842** Kč

od **566** Kč

děti, studenti a senioři

- trasa Praha – Košice – Mukačevo a zpět, v Košicích přestup z nočního spoje z Prahy nebo na noční spoj v opačném směru
- rychleji než po silnici, celní a pasové formality během jízdy vlaku
- čím dříve koupíte, tím levněji pojedete – jízdenky v prodeji 60 dní před vypravením vlaku
- ideální pro turistiku na západní Ukrajině nebo pro přestup na vlaky do celé země
- v nočních spojích také k dispozici lůžkové a lehátkové vozy

www.cd.cz

České dráhy
Národní dopravce

NEJDŮVĚRYHODNĚJŠÍ ZNAČKA 2018

Horolezec

Pohodlné noční vlaky pro všechny typy spáčů

Praha Poprad

od 500 Kč

Děti, studenti a senioři nad 65 let od 353 Kč

www.cd.cz

České dráhy
Národní dopravce